

moravský senior

®

Magazín pro poutavé čtení a volný čas... 07–08/2018

Jméno: Vlastimil Mačák
Věk seniora: 67 let
Záliba: Fotbal
Úroveň: Vysoká

Otoky končetin –
jak se jich zbavit

Příběh babičky:
Ivana Jenišťová

Inspiraci hledám
u Tomáše Bati

Magazín **Moravský Senior**
pro vás tiskne tiskárna
FGP studio, rodinná firma
již s 27letou tradicí.

Naší prioritou je být stále na
špici, proto nejen že používáme
nejmodernější vybavení, ale také
se soustředíme na široké
spektrum technologií.
Díky tomu vám můžeme nabíd-
nout opravdu velké množství
tiskovin a jejich následné
zušlechťování.

FGP[®]
STUDIO
T I S K Á R N A

www.fgp.cz

FGP studio

Táboritů 1, 779 00 Olomouc

tel.: +420 585 119 109

e-mail: objednavky@fgp.cz

OBSAH

ROZHOVOR: VLASTIMIL MAČÁK

strana 4

TÉMA: V ČEM JE PODLE

SENIORŮ SMYSL ŽIVOTA?

strana 6

AKCE O PRÁZDNINÁCH

strana 10

RODÁCI PŘIJELI DO OLOMOUCE

strana 22

PŘÍBĚH BABIČKY IVANY JENIŠTOVÉ

strana 28

VÝHERNÍ KŘÍŽOVKY

strany 46 a 47

ÚVODNÍ SLOVO

Zase vymýšlíme dovolené a hledáme exotická místa a chceme zažít něco, co jsme ještě nezažili. Abychom to po návratu mohli povyprávět přátelům a mohli ukázat pestrobarevné fotografie. Nic proti tomu. Ale pokud si chceme opravdu odpočinout, nemusíme mířit vůbec daleko. Na Hané, v Jeseníkách nebo na Jižní Moravě, tedy coby kamenem dohodil, jak se říká, najdeme taková místa vhodná pro naši pohodu, že na ně můžeme ještě dlouho vzpomínat. A právě senioři, kteří už se do dálek tolik neženou, tato místa umějí objevovat a docenit je. Slibme si, že letos zase sami pro sebe objevíme další z nich. Krásné prázdniny přeje

Miloslav Kyjevský,
vydavatel a šéfredaktor

Magazín Moravský senior finančně podpořili:

Statutární město Olomouc

Olomoucký kraj

MORAVSKÝ SENIOR® – magazín pro seniory Olomouckého kraje

Vydavatel: Moravský senior, z.s., Táboritů 237/1, Bělidla, 779 00 Olomouc, IČO: 03339769, Registrováno pod číslem MK ČR E 21702, vychází desetkrát ročně / **Tisk:** Miloslav Kyjevský – FGP studio, Táboritů 237/1, Bělidla, 779 00 Olomouc / **Šéfredaktor:** Miloslav Kyjevský, e-mail: redakce@moravskysenior.cz / **Koordinátorka, distribuce, inzerce:** Vendula Boudníková, e-mail: office@moravskysenior.cz, tel.: 725 190 555

Korektury: Blanka Peřinová, e-mail: blanka.perinova@fgp.cz / **Distribuci zajišťuje:** GEIS – zákaznické centrum, tel.: 951 277 777, www.baliky.cz
Náklad tohoto čísla je 25 000 ks. Datum vydání: 1. 7. 2018. Redakční uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2018. Foto: VLM (pokud není uvedeno jinak).
ZDARMA

NA HŘIŠTI ZE MĚ VŠE SPADNE,

ŘÍKÁ NESTOR FOTBALOVÝCH BRANKÁŘŮ

Když se sedmdesátka přibližuje a není k zastavení, když jste rádi za každé ráno, kdy zažijete bezbolestné vstávání, asi nemáte zrovna pomyšlení na sport. Na amatérský, výkonnostní, dokonce ani na sport coby koníček. A o to víc se pak díváte člověku, který se v pokročilém věku jde mrskat po trávníku a pravidelně si stoupá do fotbalové branky mezi dvacetileté mladíky. A stále je schopný být připraven nastoupit k mistrovskému utkání, konkrétně v dresu Sigmy Lutín v krajském přeboru. A letos se tomuto týmu dokonce podařilo celou soutěž vyhrát. Asi to musí být velká láska ke sportu. Vlastimil Mačák, rodák z Olomouce, se Moravskému senioru svěřil se svou kariérou a dozvíme se tak třeba to, kde po těle jej nejvíce bolí.

Nikdy jste nebyl profesionální hráč. Čím jste se celý život živil?

Jsem vyučený řemeslník, dělal jsem řidiče nákladního vozu, rozváželi jsme nábytek. Byl jsem pořád v pohybu, tahali jsme se s tím i několik pater. Bylo to fyzicky náročné, i díky tomu jsem dnes asi pořád ve formě. Nebylo to ale tak drastické. Nejdřív jsem jezdil pro firmu, potom jsem odešel do soukromého sektoru. Teď už to dělám jen občas pro známé známých, ale pořád jsem v kontaktu s lidmi.

Jak jste se dostal k fotbalu?

Když jsem chodil v Olomouci do školy, měli jsme učitele tělocviku, díky kterému jsme hráli házenou, pomalu polovina celé školy. Potom někteří z nás šli do tehdejších

Pozemních staveb, kde jsem chytal. Byl jsem tenkrát velký, tak mě postavili do branky a už jsem tam zůstal. (smích) To bylo tak v osmé a deváté třídě. Jezdili jsme po celém okrese vlakem po zápasech. Potom jsem šel na Kosinku, tam se dělaly všechny sporty, taky se běhalo. Z nepozornosti jsem si jednou přerazil prsty, no a po vy-léčení jsem skončil ve Slavoníně na fotbale. Tam bylo tehdy ještě škvárové hřiště, dokonce bez šaten.

Tam už jste zůstal?

Ne, manželka je ze Slatinic, takže jsem byl nějakou chvíli i tam. Hráli jsme fotbal dokonce i na vojně, to jsme vždycky museli být do deseti zpátky. Když jsem se oženil, tak jsem fotbal rok nehrál, protože toho bylo zkrátka hodně. Měl jsem hodně práce, protože pokud jsem chtěl mít všechno to, co tu dnes mám, musel jsem hodně pracovat. Nejlepší éra ale začala, když mě ukecali, abych šel hrát za Doloplazy. Tam jsem byl asi jedenáct let. Potom to pro mě ale bylo daleko, takže jsem hrál nějakou dobu i za Hněvotín, asi tři roky. Když jsem později nastoupil do Lutína, moc nadšený jsem z toho nebyl. Byl jsem čtvrtý gólman. Po pár trénincích jsem tam však zůstal sám, protože jsem vyžadoval náročnější tréninkové nasazení. (smích)

Nyní působíte v krajském přeboru. Jaké je to v Lutíně?

Je tam úžasný kolektiv, kdyby ti kluci nebyli tak skvělí, tak tam asi ani nechodím. Teď jsme čtyři gólmáni, jeden je ale ze hry kvůli menisku. Třeba s Nejezchlebou se mi skvěle trénuje, to je super kluk. Máme trénink třikrát týdně a v neděli zápasy. Dřív jsem tam jezdil na kole, teď už spíš autem.

Za nějakých šestnáct let jsem odchytal všechny sezóny, kolem šesti set zápasů. K tomu ještě chodím na malou kopanou. Kluci v Lutíně hrají moc hezký fotbal. Na každý zápas se chodí dívat průměrně tak 260 fanoušků. Navíc jsme teď postoupili do divize, to je skvělé. Já už si nehraju na žádného gólmána, já tam chodím kvůli té partii. Pro mě je to takový životní úlet. Musím ale říct, že jsem měl v životě hrozné štěstí na kolektiv. Všude, kde jsem byl, jsem se cítil výborně. Dnes už je to s tím sportem podle mě trochu jinak. Na některých těch dětech je vyloženě vidět, že na ten

Vlastimil Mačák

Narodil se 20. ledna 1951. Bydlí v domečku na Nové Ulici v Olomouci a živil se jako řidič nákladního auta. Ve svých 67 letech, kdy už je dokonce i pradědečkem, chytá za fotbalový klub TJ Sigma Lutín, ve kterém působí přes patnáct let. Je nejstarším aktivním gólmanem v širokém okolí. Jeho mladší bratr Pavel Mačák hrál za Baník, později emigroval do Německa, kde působil v Bundeslize, také na postu brankáře.

fotbal chodí jen z donucení rodičů. Z toho pak nemůžou mít sami žádnou radost.

A co vaše tělo? Bolívá vás něco?

Myslím, že mě bolí tělo přiměřeně k mému věku. Jednu dobu jsem měl problémy s ramenem, to jsem chtěl skončit, ale spravilo se to, jsem akorát po operaci menisku a mám za sebou taková ta drobná zranění jako otočení prstu a tak podobně, to je normální. Jak mi řeknou, že mě postaví, tak musím být připravený. Já se ale vždycky dozvím až poslední, že chytám, abych pak neměl velké oči. (smích)

Je láska k fotbalu dědičná? Máte sportovní nadání v rodině?

To těžko říct. Nikdo v rodině nic moc sportovního nedělá. Můj táta měl asi 165 centimetrů, máma byla vysoká, tak já jsem asi po ní, ale nikdo v rodině nic moc nehrál. Je ale pravda, že můj o šest let mladší bratr Pavel hrál nějakou dobu za Baník a pak emigroval do Bundesligy do Schalke a taky chytal. Kdybych to věděl, jak na tom budu zdravotně, tak jsem byl asi taky v Německu, jednou jsem tam dostal nabídku i já.

Jak dlouho byste ještě chtěl hrát?

Já už od svých 50 let říkám, že skončím. Od 55 let mám za každou sezonu jeden dres s číslem podle věku. Jsem

taková chodící reklama firmy DDsport Dubany paní Dokoupilové. Na trénování nosím moji oblíbenou kombinézu. Tu už mám 34 let a přivezl jsem si ji tenkrát z Německa. Letos už jsem oslavil 67. narozeniny, ale dres za letošek jsem si ještě udělat nenechal. Uvidíme. Asi ale budu hrát, dokud to půjde.

Jezdí se na vás dívat Vaše rodina?

Teď už ani moc ne. Když jsem ale kdysi jezdíval na turnaje, tak jezdila manželka se mnou, to jí nic jiného nezbylo. (smích) A synova firma nás zase sponzoruje, proto máme na dresech nápis Martin Mačák.

Šedesát sedm let je nevídaný věk na tuto úroveň. Nebo snad víte o někom starším, kdo by v okolí hrál fotbal?

To nevím. Ve Slavoníně ale hraje o nějakých deset let mladší Radovan Žižka. Známe se a dodnes jsme velcí kamarádi.

Z čeho máte ve fotbale největší radost?

Když si obuju kopačky a jdu na hřiště, tak nemyslím na nic jiného a spadnou ze mě všechny problémy. Nejlepší ale je, když vyhrajeme a zazpíváme si. Máme totiž báječného předzpěváka, Ondru Gallika, ten to tam vždycky tak krásně rozjede. A ještě musím zmínit Kubu Chrásta, to je taková duše Lutína. Ten tam po mně zdědil práci, stará se třeba o závlahu hřiště a o lavičky. (smích)

ČEHO LITUJEME. V ČEM JE PO

Představte si, že vám zbývají poslední dny života. Odchod ze světa je téma, které nepůsobí optimisticky, ale zároveň se dotýká každého z nás. Když člověk čelí smrti, mnohdy v něm dochází k neobyčejným změnám. Někteří litují věci, které udělali, nebo naopak neudělali, jiní odcházejí naprosto smíření. Mezi ty nejčastější patří lítost nad tím, že lidé nežili podle svých přání a představ. Tyto myšlenky se ale netýkají jen lidí, kteří mají před sebou své poslední dny nebo roky. Doba, kdy začíná člověk bilancovat, přichází u každého jindy.

Olomoucký psycholog Lubomír Smékal však mluví o bilancování nad životem v pokročilém věku jednoznačně. „Pro seniory je hrozně důležitý pocit nějakého konkrétního smyslu života. Aby tito lidé vnímali něco, co jim přijde jako hodnotné, například že dobře vychovali děti, že něco v životě dokázali, nebo vytvořili něco, co po nich zůstane. To ‚něco‘ je pro ně strašně důležité. Chtějí mít zkrátka pocit, že jejich existence dávala nebo dává smysl. To souvisí s jakýmsi podprahovým vnímáním nesmrtnosti – že se na ně jen tak

nezapomene,“ popsal. To, co v seniorech vzbuzuje lítost, pak spatřuje nejčastěji v osobních a rodinných záležitostech. „Staří lidé často vnímají jako svou osobní prohru například to, že se jim nepovedlo zachovat nebo obnovit vztah s někým pro ně důležitým,“ dodal Lubomír Smékal.

Osmasmdesátiletá Věra Seidlerová z Dolan, která žije v Domově seniorů Pohoda ve Chválkovicích, podle svých slov nelituje ničeho. „Člověk to bral tak, jak ten život šel,“ říká. Je to ale především pozitivním

ilustrační foto

DLE SENIORŮ SMYSL ŽIVOTA?

Věra Seidlerová z Dolan

přístupem k životu. Porodila čtyři syny, má sedm vnoučat, třináct pravnoučat a tři praprawnoučata. Sedm let už žije v domově, ještě v 80 letech se jí ale povedlo odjet na dovolenou na Krétu. „Mám dvě vnučky v Praze, ta jedna mě tam vzala. Letěla jsem poprvé letadlem a moc jsem si to užila,“ vzpomíná paní Věra, která pracovala téměř celý život jako dámská krejčová. Pokud může být ve svých letech na něco hrdá, je to například to, že její krejčovské nadání zřejmě zdělila i jedna z jejích vnuček. „Zřejmě v tom nějaké geny budou, taky jsem pro ně hodně šila. Dělal jsem to, dokud jsem mohla. Nejdříve pro komunál, lidé mi nosili látky a hodně potom šly na odbyt i rifle. Náměty mi vozila hlavně kamarádka z Německa, to u nás tenkrát nebylo,“ popisuje paní Věra, jejíž vnučka Jitka Klett je dnes uznávanou návrhářkou v Praze.

V poměrně mladém věku zasáhla paní Věru smutná záležitost. V šestatřiceti letech ovdověla, rodiče jí ale pomohli a ona nic nevzdala. Skoro v šedesáti letech se podruhé vdávala a rozhodně toho nelituje. „Bylo to určitě správné, my jsme si s druhým manželem ještě stihli užít spoustu věcí. Udělala jsem si v té době dokonce

řidičák na motorku, měli jsme totiž Velorex a jezdili jsme hodně i na Slovensko, do Košic, kde mám syna. Toho bych si ještě přála navštívit, kdyby mi to zdraví dovolilo,“ přiznala paní Seidlerová.

Po prvním vdovství odešla paní Věra pracovat do Moravie, kde se vyráběly spotřebiče. „Časem jsem se ale zase vrátila ke krejčovství. Kdybych zůstala v Moravii, měla bych určitě větší důchod, ale asi bych pak nebyla tak šťastná. V práci má člověk hodně starostí. Nechápu, jak jsem to mohla všechno stihnout. Ještě jsem jednu dobu opatrovala starou maminku, kterou jsem si vzala k sobě a která umřela v 92 letech,“ uzavřela.

Pozitivní přístup k životu má i další z obyvatel chválkovického domova pro seniory paní Věra Šulcová, dvaasedmdesátiletá seniorka z Olomouce. Přestože ji v dětství zasáhla mozková obrna, vzpomíná na svůj dosavadní život s úsměvem. Pracovala v olomouckém Vlastivědném muzeu, kde pomáhala také na pokladně. „Zažila jsem tam tři ředitele, moc se mi tam líbilo. Měla jsem díky práci přehled o kultuře, znala jsem dokonce malíře Vojkůvku,“ vzpomíná. A jestli něčeho nelituje? „Ne, já jsem byla ráda, že se mi vedlo, při těch mých zdravotních potížích. Ale kdybych byla zdravá a mladší, chtěla bych ještě k moři, tam jsem si vždycky dala na špejli nějakou pečenou rybu a byla jsem spokojená,“ zabrousila do svých vzpomínek na jednu z dovolených v Bulharsku paní Šulcová.

Během života udělá každý z nás několik nezvratných rozhodnutí. Jedno takové učinila zhruba před patnácti lety i pětasedesátiletá paní Marie z Přáslavic. „Byla jsem s manželem od svých patnácti let. Najednou jsem ale měla pocit, že jsem vlastně nic nezažila a něco mi uteklo. Požádala jsem o rozvod a po pár měsících to bylo vyřešené. Dnes mám pocit, že jsem rozbila vztah

Čeho lidé před smrtí nejvíce litují?

1. Nežil jsem podle sebe.
2. Neprojevoval jsem emoce.
3. Měl jsem být šťastnější.
4. Upřednostňoval jsem práci před rodinou.
5. Přestal jsem se bavit s přáteli.

s člověkem, který mě měl opravdu rád. No, mám, co jsem chtěla, snad si z toho moje děti vezmou alespoň ponaučení, aby se snažili věci nejdřív řešit, dokud je cesta zpátky,“ posteskla si.

To, že nikdy nevíme dne ani hodiny, by nám zkrátka mělo pomoci docenit si každodenního všedního života a všech maličkostí, které nám život přináší.

OTOKY DOLNÍCH A HORNÍCH KONČETIN – PROČ VZNIKAJÍ A JAK SE JICH ZBAVIT

V pokročilém věku lidi často trápí, že mají oteklé končetiny a neumějí se tohoto neduhu zbavit. Mezi důvody, kdy dochází k otokům, je takzvaný lymfedém. Krevní kapiláry odvádějí buněčné látky – toxiny, minerály, patogenní organismy, přebytečnou vodu z mezibuněčného prostoru. V případě, že dojde k poškození mizního systému (úrazy, operace, nádorová onemocnění, chemoterapie) dochází k porušení odtoku lymfy v mezibuněčném prostoru a ke vzniku tzv. lymfedému.

Poruchy mohou být primární – vrozené nebo sekundární – infekce, operace, úrazy, maligní nádory, apod.

Základem léčby je kombinovaná fyzikální terapie (léčba). Jedná se o manuální lymfodrenáž, což je jemná hmatová technika ovlivňující lymfatický (mizní) systém, pomáhá jej aktivovat a podporuje tok lymfy. Manuální masáž je prováděna fyzioterapeutem se specializací. Druhou fyzikální metodou je využití přístroje. Tato metoda je založena na přerušované kompresi končetin a vytváří tlakové vlny, které podporují jak lymfatický, tak žilní systém. Celá masáž je prováděna postupující tlakovou vlnou, dle přednastavených programů.

Nedílnou součástí léčby je následná bandáž končetiny – obvazy nebo kompresními punčochami či návleky. Způsobujeme tím zvýšení tkáňového tlaku a bráníme opětovnému naplnění postižené části těla stagnující lymfou. Lymfatických masáží se využívá při cévní a chronické žilní nedostatečnosti, při poruchách lymfatického systému,

u revmatického otoku, při léčbě bércových vředů a také jako prevence křečových žil. Tyto masáže nelze provádět u onkologického onemocnění v probíhající léčbě, u těžkého srdečního onemocnění, při akutních žilních zánětech, při zvýšené funkci štítné žlázy, u akutního infekčního onemocnění (teplota, chřipková viróza, průjemy) a v neposlední řadě u dekompenzovaného krevního tlaku. Nelze provádět také u otevřených a hnisavých ran, dekubitů či zánětů kůže.

MOTTO: Úspěšná léčba lymfedému vyžaduje komplexní přístup.

Stejný význam má „samoléčba“ – to jak pacient sám o své tělo pečuje.

Nedílnou součástí úspěchů léčby je spolupráce nemocného. Úspěšná léčba vyžaduje komplexní přístup. Stejný význam má „samoléčba“ – to, jak pacient sám o své tělo pečuje. V zaměstnání a doma by se měl vyvarovat drobných poranění – pořezání nožem, popálení při žehlení, pečení v troubě, neprat v horké vodě, neumývat nádobí v horké vodě, vždy ošetřit drobná poranění. V době odpočinku a nočního klidu mít končetinu ve zvýšené poloze, nepřetěžovat končetiny dlouhým stáním, nošením těžkých předmětů. Na takto postižené končetině by se neměl měřit krevní tlak, odebírat z ní krev, neaplikovat do ní žádné injekce. Měli bychom být nápomocní tím, že se budeme starat o kůži, tzn. kůži udržovat v čistotě a suchu, při ošetřování nehtů neporanit kůži a nehtové lůžko, nepoužívat dráždivou kosmetiku, chránit končetinu před chladem a omrznutím.

Speciální dieta při lymfedému neexistuje, důležité je dodržovat přiměřenou tělesnou hmotnost. Významnou součástí léčby je cvičení, neboť podporuje mizní oběh. Zásadně cvičíme s kompresí – návlekiem nebo bandáží, prokládáme cviky dýcháním, cvičíme ve zvýšené poloze končetiny, cvičíme plynule, pomalu, nekmitáme do pocitu únavy, cviky opakujeme 5 – 10 x s krátkou přestávkou. Důležité je oblékání, kdy spodní i svrchní oděv by měl být volný. Nenosit zaškrcené ponožky nebo podkolenky, na postižené končetině nenosit těsné hodinky, náramky, prsteny, apod. Z praxe vím, jak nás otoky dokáží potrápit, proto je důležité začít s léčbou včas. Někteří lidé často ani nevědí, jaké mají možnosti a přijdou pozdě, až mají tzv. sloní nohy, s tím už toho moc dělat nejde, což je škoda. Prvním krokem je obrátit se na specializované zdravotnické zařízení, které bývá zřízeno při kožních ambulancích. Zde bývá pacient vyšetřen lékařem lymfologem. Léčba je v opodstatněných případech hrazena ze zdravotního pojištění.

**Stanislava Zavadilová,
všeobecná sestra, FN Olomouc**

IVANA PLÍHALOVÁ: DĚLÁM PRÁCI, KTERÁ MĚ BAVÍ

Ivana Plíhalová je stálicí Moravského divadla v Olomouci, kam přišla z Brna v 19 letech, a odehrála zde bezmála 200 rolí. Za uplynulých 37 let života v hanácké metropoli se stala výraznou osobností, která zasahuje nejen do kulturního života města.

Moravské divadlo je tradiční divadlo, které se může trochu lišit oproti těm moderním, které zde v Olomouci také máme, např. Tramtarie. Co vy děláte jinak?

Ano, jsme tradiční divadlo, tím pádem musíme uspokojit většinového diváka. Chodí k nám lidé všech věkových kategorií. Hrajeme pro malé děti, pro školy a samozřejmě i pro seniory. Právě pro ně máme speciální odpolední skupinu, která má začátek v 16 hodin. Je nám jasné, že starší lidé se možná bojí chodit večer ven a nebo mají špatné večerní spoje domů.

Diváci si vás zamilovali jako činoherní herečku, mimo to jste ve svém pořadu Lady magazin v Českém rozhlasu Olomouc vyzpovídala téměř 1000 hostů. To znamená, že jste velmi aktivní a zaneprázdněná žena, máte ještě nějaký čas na relax?

Relaxuji tím, že dělám práci, která mě baví – divadlo a rozhlas. I když už nemám svůj pořad, stále ještě v Českém rozhlasu natáčím. Hodně se věnuji charitě, pomáhám různým spolkům, např. TREND vozíčkářů, SPOLU Olomouc, MAMMA HELP, nebo CREDO. Snažím se tedy i ve volném čase uplatnit, respektive se snažím ve volnu pomáhat lidem, kteří pomoc potřebují. Malinko se obávám důchodového věku, který se mi blíží. Mám sice dvě děti a tři vnučky, ale syna mám v Brně a dceru v Liberci, takže jsou daleko. Jsem zvědavá, co mě v důchodu čeká.

A na co se těšíte? Jak si představujete ideální den Ivany Plíhalové v důchodu, kdy nemá žádné povinnosti?

Budu určitě dál v kontaktu s divadlem, pokud mě nechají aspoň hostovat nějaké babičky. Mám výhodu na rozdíl od tanečníků v baletu, nebo od operních pěvců. Činoherec pokud mluví, pohybuje se a má paměť – to je další důležitá věc, může se své profesi věnovat poměrně dlouho i v tom důchodovém věku. Jsem i společensky aktivní, takže budu nadále spolupracovat s charitativními organizacemi. A tím, že mám cosi do činění s politikou, tak si myslím, že bych i v důchodu mohla mít na tu politiku více času.

Vypadá to, že pro vás je práce zábavou. Je i politika vaším koníčkem?

Svým způsobem ano. Do politiky jsem se dostala úplně náhodou, těsně po revoluci, jelikož jsem byla v Olomouci aktivní právě v revolučním dění. Byla jsem v prvním zastupitelstvu, potom jsem měla pocit, že už to není potřeba, takže 20 let jsem byla mimo politiku a před čtyřmi lety jsem byla oslovena, jestli bych to nechtěla zkusit znovu. Nálada ve společnosti se za těch 20 let hodně změnila, takže už to není ta euforie, která tu byla začátkem devadesátých let. Ale myslím si, že je velmi důležité, aby se občané do politiky aktivně zapojovali, protože pokud si to nebudeme hlídat, spoustu věcí se může změnit v náš neprospěch.

Čekají nás volby, jak se na ně připravujete?

Byla jsem oslovena, tentokrát ne ODS, která mě oslovila minule jako nezávislou, ale nově formovaným hnutím spOLEčně. Jsem tomu hrozně ráda, protože mám pocit, že jsem konečně v politice našla svou parketu. ODS je přísně stranická, jasně dané mantinely mi moc nevyhovovaly. Tady mám pocit, že v hnutí spOLEčně je spousta zajímavých lidí, kteří jsou profesionály ve svých oborech a navíc mají chuť se zapojit do dění ve městě. Je mi tady moc příjemně a doufám, že politické dění v Olomouci ovlivníme.

Foto: Eva Holásková

AKCE V ČERVENCÍ A SRPNU

Nedělní promenádní koncerty v parku

**každou neděli do 26. 8., od 16 hodin,
Olomouc – Smetanovy sady**

Až do konce srpna se mohou všichni milovníci hudby každou neděli potěšit koncertem v altánku Smetanových sadů v Olomouci. Vždy od 16 hodin zde bude připraven zajímavý hudební program. Změna programu vyhrazena.

- 1. 7. Hanácký mužský sbor Rovina s muzikou
- 8. 7. Tradicionál Olomouc
- 15. 7. Olomoucký swingband
- 22. 7. Tradicionál Olomouc
- 29. 7. Olomoucký swingband
- 5. 8. Dechový orchestr Hradec nad Moravicí
- 12. 8. Hudba hasičského záchranného sboru
- 26. 8. Moravské divadlo Olomouc

Rozkvetlé léto na výstavě Flora Olomouc

16.–19. 8., od 9 hodin, Výstaviště Flora Olomouc

Letní etapou Flory Olomouc ve dnech od 16. do 19. srpna pokračují oslavy 60. výročí květinových výstav v Olomouci. Hlavní expozice nabídne nevšední pohledy na tradici zahradnického výstavnictví, v šesti celcích pak bude návštěvníkům představeno to nejdůležitější z historie, současnosti i budoucnosti olomouckého výstaviště. Součástí doprovodného programu budou také semináře pro odbornou veřejnost. Kromě toho se ale návštěvníci mohou těšit na bohatý doprovodný program s přednáškami nebo poradnou. Výstavu doplní vyhledávané letní zahradnické trhy s pestrou nabídkou květin, rostlinného materiálu, zahradnických pomůcek a hobby potřeb nebo obnovená přehlídka Vyznání růžím věnovaná této nekorunované královně květin, která představí zhruba 3300 růží různých odrůd. Zdarma přístupné budou také exotické sbírkové skleníky. Plná cena vstupenky je 120 korun, senioři zaplatí 80 korun.

Moravské divadelní léto pod širým nebem

24.–28. 8., vždy od 20 hodin, Olomouc – Korunní pevnůstka a Křelov – Fort Křelov

Druhý ročník open-air festivalu Moravské divadelní léto potěší i letos milovníky divadla. Zájemci se tak budou moci vypravit na fort do Křelova nebo na olomouckou Korunní pevnůstku. Na obou místech mají jedinečnou možnost vidět úspěšnou inscenaci Cyrano z Bergeracu, Sluha dvou pánů, Rychlé šípy nebo hudební titul Noc na Karlštejně v neopakovatelných kulisách noční oblohy a opevnění pamatujícího téměř dvě staletí. Festival začíná v pátek 24. srpna na fortu v Křelově představením Noc na Karlštejně. Ceny vstupenek jsou 190 korun za hru Cyrano z Bergeracu a Noc na Karlštejně a 290 korun za zbylé tři. Zájemci si je mohou vyzvednout v pokladně Moravského divadla nebo v informačním centru v podloubí radnice.

Mezinárodní festival flamenca a španělské kultury

26.–29. 7., od 15 hodin, Olomouc

Příznivci festivalu Colores Flamencos Olomouc se letos mají opět na co těšit. Olomouc koncem července zahálí španělské rytmy, barvy a chutě v rámci jubilejního 10. ročníku festivalu. Letošní festivalovou hvězdou bude výjimečný madridský soubor Nuevo Ballet Español s jedinečným představením Titanium. Stejně jako v letech minulých, i letos jsou připraveny čtyři dny zajímavého programu. Španělskou atmosféru můžete zažít například v sobotu 28. července na olomouckém Horním náměstí, kde vystoupí tanečnice Denisa Pavelová a Petra Pšeníková v roli

španělských seňoritas a pomocí svého tanečního umění a temperamentu předvedou, co se skrývá v hloubi flamenkové duše. Děvčata se pro inspiraci pravidelně vracejí do slunné Andalusie, kde pod vedením flamencových tanečních mistrů nasávají autentickou směs tohoto jedinečného stylu. Také zde zatančí skupinka malých slečen, které předvedou flamencový tanec v dětském podání.

6. ročník letních večerů hudebního divadla

8.–29. 7., vždy od 19 hodin, Olomouc – Umělecké centrum UP, Jezuitský konvikt

Po pěti předchozích úspěšných ročnících se na letošní prázdniny opět chystají Olomoucké barokní slavnosti, které začínají už 8. července. Jednotlivé večery přinesou celovečerní programy s českými i zahraničními sólisty a činoherci. Těšit se můžete například na barokní serenatu Antonia Vivaldiho La Gloria e Himeneo, tragikomedii a loutkový balet Jean-Baptistea Molierea Krása střídá nádheru nebo tříaktové latinské intermezzo Wolfganga Amadea Mozarta. Návštěvníkům festivalu pořadatelé vedle samotného představení slibují také komentovanou prohlídku neobarokní Sarkanderovy kaple a barokního kostela sv. Michala.

Jdeme na Jaroslava Ježka

19. 7., od 19 hodin, Šternberk

– Augustiniánský klášter

Letní hudební hraní je v pořadí už čtvrtým ročníkem komorních koncertů, které se konají na nádvoří Šternberského kláštera. Letos se zde představí Ondřej Ruml. Mladý charismatický zpěvák se prosadil v populární pěvecké soutěži a je považován za jednoho z mála skutečných talentů, kterou tato soutěž dala české hudební scéně. Doprovod mu bude dělat pražská jazzová kapela Matěj Benko Quintet. Již podle názvu se návštěvníci mohou těšit na znovu zaranžované písně od Jaroslava Ježka, Jiřího Voskovce a Jana Wericha, za které byl Ondřej Ruml dokonce oceněn zlatou deskou. Vstupenky jsou v prodeji za 320 korun na webu www.arks-vstupenky.cz/ondrej-ruml.

Světáci v Čechách pod Kosířem

15. 8., od 19 hodin, Čechy pod Kosířem

– zámekský park

Zámekský park v Čechách pod Kosířem chystá i letos sérii akcí pod širým nebem. Jednou z nich je proslulá filmová hudební komedie Zdeňka Podskalského

a Vratislava Blažka ve hvězdně obsazené divadelní úpravě a v režii Lumíra Olšovského. Parta tří fasádníků od Velhartic pracuje v Praze, v zářivém hlavním městě plném bujarého nočního života. Po dramatickém zážitku v grilbaru Diplomat, kde způsobí požár, se rozhodnou vzdělat v oblasti společenského chování. Doufají, že si napříště v takovém lepším podniku zaslouží, jako opravdoví světáci, společnost dam na úrovni. Odevzdají se do rukou zkušeného vychovatele, emeritního profesora tance a společenské výchovy. Kdo mohl tušit, že nakonec natrefí na trojici podobně „dobře vyškolených“ lehkých dam?

O den později se představení přesouvá do areálu státního hradu Šternberk, kde se bude hrát také od 19 hodin. Vstupenky si můžete zakoupit za 320 korun v předprodeji v Informačním centru ve Šternberku, Litovli, Uničově a v kanceláři ARKS Plus s. r. o. Dále pak na www.arks-plus.cz, www.arks-vstupenky.cz a na portále Ticket Pro.

Eva Urbanová – Opera Gala

7. 7., od 20 hodin, Jeseník

– Priessnitzovy léčebné lázně

Návštěvníci kongresového sálu Priessnitzových lázní v Jeseníku se už 7. července mohou těšit na jedinečné

Eva Urbanová

vystoupení první dámy české operní scény Evy Urbanové (soprán), která již bezmála 20 let patří k největším hvězdám pražského Národního divadla a sklízí ovace také v zahraničí. Za doprovodu Davida Švece (klavír) zazní zejména operní tvorba českých i zahraničních velikánů, jakými jsou například Antonín Dvořák, Bedřich Smetana či Giuseppe Verdi. Začátek koncertu je ve 20 hodin, vstupenky je možné zakoupit v online předprodeji prostřednictvím serveru goout.net či v Městských kulturních zařízení Jeseník (telefon 773 588 001). Bližší informace na webových stránkách www.klasternihu-debnislavnosti.cz.

Prostějovské léto

do 31. 8., Prostějov – náměstí T. G. Masaryka a další místa

Program festivalu každoročně zahrnuje akce pro děti i dospělé. Ani u letošní nabídky Prostějovského léta tomu nebude jinak. V průběhu prázdnin uvidíte například populární Olgu Lounovou (19. 7.), kapelu Stracené ráj (2. 8.) nebo hvězdného Janka Ledecského (31. 8.). Prostějovské léto se koná až do konce prázdnin a jeho program je pro všechny připraven zcela zdarma. Na náměstí T. G. Masaryka a několika dalších místech v Prostějově se kromě hudebních vystoupení mohou návštěvníci těšit také na doprovodný program akce.

Výstava Grandhotel v prostějovském Špalíčku

do 2. 9., úterý až neděle 9.30–12 a 13–17 hodin, Prostějov – Muzeum a galerie Prostějov

Výstava fotografií současné české charismatické fotografky tvořící pod pseudonymem Tereza z Davle, o jejíž práce je zájem i v zahraničních galeriích, je k vidění v prostějovském Špalíčku. Kolekce návštěvníkům představuje asi 40 fotografií, na nichž jsou uhrančivým způsobem zachyceny v různých pokojích a kulisách Grandhotelu ženy a dívky. Přestože se nejedná o profesionální modelky, díky způsobu, jakým je fotografka ztvárňuje, jsou výsledkem mimořádně přitažlivé snímky. Základní vstupné stojí 30 korun, snížené 15 korun.

FORT XIII 2018

20. 7. od 15 hodin až 22. 7. do 12 hodin, Olomouc – FORT XIII, Nová Ulice 1303

Společnost Veteran Military Vehicles Olomouc srdečně zve na tradiční neformální setkání příznivců vojenské historické techniky všech typů a velikostí, které se uskuteční ve dnech 20. až 22. července na FORTU XIII u Olomouce. Sraz je určen pro vojenskou historická vozidla všech typů a velikostí bez

omezení roku výroby (tedy do roku 1988) s platným OTP nebo průkazem HV. Přihlášky a vklad na místě. Každý jede na vlastní nebezpečí, doporučeno je dodržování pravidel silničního provozu. Vklad ve výši 100 korun za osobu slouží k částečnému pokrytí nákladů akce. Mladí vojáci do 15 let neplatí nic. Cílem akce je setkání s přáteli, projížďka krajinou bez rizika zničení vehiklu, zahnání stresu a hlavně pohoda! Ubytování na pevnosti FORT XIII ve vlastních stanech, toalety a umývárna budou k dispozici, jídlo i pití je zajištěno.

Kino Metropol slaví letos 85 let od svého otevření.

V rámci oslav tohoto půlkulatého jubilea promítá cyklus vybraných snímků české kinematografie. Každé pondělí jeden snímek jedné dekády.

10. LÉTA 21. STOLETÍ 2. 7. Okresní přebor <i>Poslední zápas Pepíka Hnátka</i>	80. LÉTA 20. STOLETÍ 23. 7. PROČ?	50. LÉTA 20. STOLETÍ 13. 8. CESTA DO PRAVĚKU
90. LÉTA 21. STOLETÍ 9. 7. Samotáři	70. LÉTA 20. STOLETÍ 30. 7. Zítřka to roztočíme, drahousku...!	40. LÉTA 20. STOLETÍ 20. 8. Hotel Modrá hvězda
90. LÉTA 20. STOLETÍ 16. 7. DĚDICTVÍ ANEB KURVAHOŠIGUTNTÁG	40. LÉTA 20. STOLETÍ 6. 8. Farářův konec	30. LÉTA 20. STOLETÍ 27. 8. OKÉNKO

Klášterní hudební slavnosti na Šumpersku i jinde

1. 7. – 6. 9., Šumperk, Konice, Jeseník, Šternberk, Bludov a další místa

Návštěvníci mezinárodního festivalu Klášterní hudební slavnosti se mohou těšit například 1. července v šumperském kostele Zvěstování Panny Marie na oratorium Antonína Dvořáka s názvem Stabat Mater v podání předních českých umělců, kterými jsou Lucie Silkenová (soprán), Jana Hrochová (mezzosoprán), Jaroslav Březina (tenor) a Daniel Klánský (bas), za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice a Akademického sboru Žerotín.

Dirigentem bude pro tento večer emeritní šéfdirigent Komorní filharmonie Pardubice Marko Ivanović. Na další koncerty se mohou milovníci této hudby těšit například 2. 7. v Konici, 7. 7. v Jeseníku, 10. 7. ve Velkých Losinách, 12. 7. ve Šternberku, 13. 7. v Bludově nebo 17. 7. opět v Šumperku. Pro bližší informace navštivte www.klasternihudebnislavnosti.cz.

Josefol 2018 v Čechách pod Kosířem

21. – 22. 7. od 12 hodin, Čechy pod Kosířem – zámecký park

Muzeum kočárů v Čechách pod Kosířem pořádá během roku mnoho akcí, tou největší a nejznámější je však Josefol. Je to setkání mistrů řemesla kolářského, kočárnického a mistrů opratí. To letošní má podtitul Věk hrdinů – zrození a slavnostně bude zahájeno v sobotu 21. července ve 13 hodin. I v tomto roce se všichni návštěvníci můžou těšit na zajímavý a velmi bohatý program.

Budou to například mistři devatenácti řemesel, přehlídka kočárů včetně projížděk, stavba filmových replik, historické stroje, nejlepší jezdci – kaskadéři, praskání bičem, zpěvák Karel Kekeši nebo soutěže pro děti a pro dospělé. V obci je zámek patřící rodu Tarouců, který stojí v překrásném zámeckém parku. Další zajímavostí je rozhledna Velký Kosíř vzdálená necelé tři kilometry od muzea, v jehož sousedství se nachází také Hasičské muzeum. Vstupné na Josefol je 120 korun pro dospělé a 60 korun pro děti.

Folková katovna 2018

14. 7. od 16 hodin, Jeseník – zahrada Katovny

Městská kulturní zařízení Jeseník zvou všechny příznivce folku, country, bluegrassu a veškeré letní muziky na druhý ročník akce, na které nelze chybět. Moderovat ji bude Josef Mlok Grim. Těšit se můžete například na seskupení Crock 14, Nota Bene, Madalen ze Zábřehu, Hanulík Brother z Písečné nebo finalisty soutěže Moravský vrabec. Vstupenky lze

koupit na všech místech rezervačního systému MKZ Jeseník. V předprodeji stojí 120 korun, v den konání akce 180 korun.

Muzikál Vlasy na nádvoří olomoucké radnice

19. 7. od 20 hodin, Olomouc – nádvoří radnice

Koncertně-divadelní verze muzikálu Vlasy vznikla v roce 1998 po ukončení divadelní verze, která se hrála na pražském Výstavišti v divadle Pyramida ve 230 reprízách. Z účinkujících v divadelní verzi se zformovala sestava, která začala objíždět vlasti české, moravské a slovenské. Nyní tak v muzikálu Vlasy můžete vidět například Inu Urbanovou, Roberta Hlavatého, Gabrielu Urbánkovou, Radka Snítla, Petru Matějčkovou nebo Petra Kutheila. Představení se koná na nádvoří radnice a vstupné stojí 250 korun.

Další z Hanáckých farmářských trhů na náměstí

7., 21. a 28. 7., 4., 11. a 25. 8. od 8 hodin, Olomouc – Horní náměstí

Hanácký farmářský trh se koná pravidelně na olomouckém Horním náměstí, vždy před podloubím radnice od 8 do 13 hodin. Koupit si zde můžete sezónní ovoce i zeleninu, mléčné výrobky, maso a uzeniny, ryby, pečivo, vejce, koření a další regionální speciality. Na trzích jsou k dostání také produkty, které získaly ocenění regionální značky Haná, Jeseníky a Moravská brána i ty, které obdržely ocenění Výrobek Olomouckého kraje či Regionální potravina Olomouckého kraje. Sortiment se na trzích obměňuje podle sezony. Střídají se i prodejci, takže nabídka je pokaždé jiná.

Jesenické trhy opět v pátku

20. 7. od 10 hodin, Jeseník – Masarykovo náměstí

Jesenické farmářské trhy se konají vždy v pátek. K mání jsou zde místní produkty – sýry, uzeniny, pečivo, zavařeniny, sazenice a květiny, sezónní ovoce a zelenina, drobnosti pro radost, doplněné o speciality z Česka i dalších zemí.

Připravena bývá také hernička od MC Krteček pro děti. Podpořte jesenickou ekonomiku, místní zemědělce, řemeslníky, začínající muzikanty a zajímavé projekty a přijďte 20. července na jesenické Masarykovo náměstí.

Svatovavřinecké hody v Přerově

10.–12. 8., Přerov – Horní náměstí

Nenechte si ujít tradiční hodové slavnosti s bohatým kulturním a společenským programem včetně

historického jarmarku. Užít si je můžete na Horním náměstí a náměstí T. G. Masaryka v Přerově od 10. do 12. srpna.

V Přerově se těšte na filmové léto

23. – 26. 7., Přerov – náměstí T. G. Masaryka

Během období od 23. do 26. července se milovníci kinematografie dočkají hned několika filmů, které uvede Kinematograf bratří Čadíků v rámci Filmového léta v Přerově. V pondělí 23. července to bude animovaná komedie Hurvínek a kouzelné muzeum, o den později komedie Bajkeři, další den romantická komedie Bezva ženská na krku a ve čtvrtek 26. července rodinná komedie Špunti na vodě. Promítá se vždy od 21.30 hodin a vstup je pro všechny zcela zdarma.

Festival ochotnických divadel

do 30. 8., Přerov – mezi hradbami přerovského zámku

Prázdninové čtvrtky na přerovských hradbách budou opět patřit divadlu. Divadlo Dostavník Přerov za podpory Statutárního města Přerova a KIS Přerov pořádá již 6. ročník divadelního festivalu Dostavničko s divadlem. Každý prázdninový čtvrtek bude patřit jednomu ochotnickému divadlu. Začátek představení je vždy ve 20 hodin a vstupné stojí 95 korun. V případě nepříznivého počasí se budou představení konat v sále Klubu Teplo. Na festivalu se vystřídají tyto soubory:

- 5. 7. Válka Roseových – Malé divadlo Kolín
- 12. 7. Pětkrát do černého – Divadlo Devítka, spolek
- 19. 7. Probuzení jara – DS Osvětové besedy Velká Bystřice
- 26. 7. Úžasná svatba – DS AMADIS, Brno
- 2. 8. Královny – Smotaná hadice
- 9. 8. Poslední doutník – Divadlo Václav
- 16. 8. Tlustý prase – Divadlo bez zákulisí, z.s.
- 23. 8. Jsou to zvířata – Divadlo JakoHost
- 30. 8. Balada pro banditu – DS Jiřího Voskovce

Výstava kovářství na Helfštýně

do 31. 10., Týn nad Bečvou – hrad Helfštýn

Během celých prázdnin a až do konce října nabízí hrad Helfštýn zhlédnutí výběrové prezentace toho nejlepšího z podsírkky zdejšího uměleckého kovářství. Kde? V galerii na druhém nádvoří hradu.

Mezinárodní folklórní festival v Šumperku

15. – 20. 8., Šumperk – Pavlínin dvůr a sady 1. máje

Proč jezdit za exotikou, když exotika přijede za vámi do Šumperka. Osmnáctý ročník Mezinárodního folklor-

ního festival Šumperk přivítá v podhůří Jeseníků taneční i hudební soubory z celého světa. Těšit se můžete na soubory ze Slovenska, Číny, Kypru, Alžírsko, Srbsko, Turecko, Portugalsko nebo Francie. Mezi tuzemskými soubory se můžete těšit na Markovičku Postřelmov, Taneční folklórní soubor Senioři Šumperk, soubor ze Starého Poddvorova s Dětským folklórním souborem Kordulka, Cimbálovou muziku Zbyňka Hrdličky ze Šumperka, Rabussu, Kelt Grass Band a další. Organizátoři festivalu společně s Městem Šumperk pořádají v neděli 19. srpna soutěž o nejchutnější kotlíkový guláš. Už šestý ročník klání amatérských kuchařských týmů se uskuteční v prostorách Pavlínina dvora. Prodej degustačních porcí pro veřejnost začne ve 12.30 hodin. Součástí bude i hlasování v anketě o nejlepší guláš z pohledu veřejnosti.

George & Beatovens

3. 8., Plumlov – kemp Žralok

V pátek 3. srpna se milovníci bigbítu mohou v kempingu Žralok v Plumlově těšit na legendu české hudby. Na Srpnové noci tu vystoupí Karel Kahovec (Modřínů háj, Poprava blond holky, Paní v černém), ale i Viktor Sodoma (Black is black, Zlatý důl). Vstupné v předprodeji v kempu Žralok stojí 140 korun, na místě pak 160 korun. Jedinečný zážitek začne ve 20 hodin.

Vernisáž výstavy fotografií Roberta Rohála

do 10. 9., vždy v čase divadelních představení, Divadlo Šumperk

V galerii Divadla Šumperk představí Robert Rohál svou novou kolekci s názvem Nostalgia 22, která vznikala ve druhé polovině loňského roku v Šumperku a Kroměříži. Zatímco v Šumperku byl jeho objektem herec Jiří Bartoň, v Kroměříži vznikly fotografie s jeho dvorní modelkou Soňou Drábkovou. Jen na dvou fotografiích jsou oba protagonisté společně. Robert Rohál je rodák z Holešova, který léta

působí v kulturních a mediálních sférách. Je autorem několika desítek knížek z prostředí filmu, divadla a populární hudby. Zabývá se černobílou fotografií a nejraději fotí lidi, které stylizuje do různých postav a příběhů.

Výstava Cesta na Východ

do 30. 9., 9 – 15 hodin, Šumperk
– kostel Zvěstování Panny Marie

Výstava Cesta na Východ – architektura Šanghaje sestává z dvaceti panelů, na kterých je vystaveno více než čtyřicet fotografií mladých a talentovaných umělců a je instalována v takzvané České kapli. Fotografie byly vybrány z prestižních fotografických soutěží amatérských i profesionálních fotografů, které se zaměřovaly na historickou architekturu městského obvodu Minhang. Výstava je přístupná zdarma všem zájemcům denně během července a srpna v rámci volných prohlídek kostela vždy od 9 do 15 hodin. Ukončení výstavy je naplánováno na 30. září. V září budou moci zájemci výstavu vidět v rámci pořádaných kulturních akcí a nebo také i Dnů evropského dědictví v polovině září.

Bleší trhy v Přerově

21. 7. a 25. 8., od 8 hodin, Výstaviště Přerov

Pro nakupující jsou pravidelné přerovské bleší trhy skvělou příležitostí získat zajímavé věci za velmi výhodné ceny, prodávající si zde mohou přivydělat prodejem věcí, které sami už nepoužívají, ale mohli by je předat někomu dalšímu. Akce probíhá za každého počasí v kryté hale výstaviště. Prodávat zde může KAŽDÝ! Jistě doma máte věci, které už delší dobu plánujete odnést do bazaru. Prostě je naložte do auta a navštivte bleší trhy. Pronájem prodejního místa stojí

50 korun, prodávat můžete cokoli. Jde o to, užít si atmosféru, kde není pevná cena. Přijďte si zasmílovat. Lyže, kolečkové brusle, hokejky, kola... to vše a mnohem víc si už našlo svého kupce na Bleších trzích na Výstavišti Přerov.

Hvězdy, jak je neznáte ve Šternberku

17. 8., od 19 hodin, Státní hrad Šternberku

Dvě postavy českého showbusinessu, které musí znát každý – nedostižný bavič, herec a moderátor Jakub Kohák a frontman skupiny Monkey Business Matěj Ruppert se poprvé představí publiku ve Šternberku. Jejich originální talk show nabídne nejen vtipné historky z natáčení či ze života, ale i improvizaci a reakce na dotazy diváků. Těšit se můžete také na živé hudební vstupy v podání Matěje Rupperta. Vstupenky lze zakoupit v informačních centrech ve Šternberku, Olomouci, Litovli nebo v sídle pořadatelské agentury ARKS Plus, s.r.o. (Dolní Hejčinská 31, Olomouc) a na portále Ticketpro.

Koncert klasické hudby

10. 7., od 19.30, papírna ve Velkých Losinách

Všichni, kdo mají rádi hudbu, se mohou v překrásných prostorách velkolesinské papírny v úterý 10. července zaposlouchat do umění přední české violistky Jitky Hosprové a italského houslisty Maurizia Sciarretty.

J. S. Bach: Four Duets for Violin and Viola
(Moderato, Allegro energico, Andante, Allegro)

J. Gemrot: 4 Inventions for Violin and Viola
A. Rolla: Duo Concertant Op. 4, No.2

(Allegro spiritoso, Tema e Variazioni, Rondo – Allegretto)

B. Martinů: Madrigal No1 for Violin and Viola

G. F. Handel: Johann Halvorsen Passacaglia

paměť
národa

Vernisáž výstavy Paměť národa Olomouckého kraje

pondělí 25. června v 19 hodin
Horní náměstí Olomouc (u orloje)

Záštitu nad akcí převzal primátor statutárního města Olomouce
doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph.D. a hejtmán Olomouckého kraje
Ladislav Okleštěk.

„Potom tatínka přivedli
dovnitř, ať se převlékne,
že to má jít s nimi na obec
podepsat. On se obouval
na dětský židlička, plakal
a říkal: „Já se nevrátím.““

PŘEDPLATNÉ NA NOVOU SEZONU

Objednávky předplatného na 73. koncertní sezonu přijímáme od 9. 7. 2018.

MEZINÁRODNÍ VARHANNÍ FESTIVAL

OLOMOUC 2018 / 50. ročník

Chrám sv. Mořice / 19:00

- 3. 9. Karel Martínek
- 6. 9. Paolo Oreni
- 10. 9. Thomas Ospital
- 13. 9. Aleš Bárta
- 17. 9. Bernadetta Šuňavská
- 19. 9. Daniel Roth

Varhanní prohlídky
10. 9. a 17. 9. v 17:30

Předprodej vstupenek v IC Olomouc a na dalších místech v síti Ticketportal.

Arboretum Bílá Lhota pořádá za finanční podpory Olomouckého kraje

Koncert písničkáře Jana Pokorného

Pokáč

**15.7.2018 v 15 hodin
na Jízdárně
Arboreta v Bílé Lhotě**

**vstupné: 40 Kč plné
20 Kč snížené**

www.arboretumbilalhota.cz,
tel: 725 460 888, 725 460 881

ČESKÝ KINEMATOGRAF

POČÁTKY FILMOVÉHO PRŮMYSLU

VYSTAVA ZE SBÍREK NÁRODNÍHO TECHNICKÉHO MUZEA

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM V OLOMOUCI 22. 6. 2018 - 6. 1. 2019

deník

Jak jsme žili za dob ČESKOSLOVENSKA

SONDA DO NAŠÍ MINULOSTI
prostřednictvím fotografií a vzpomínek obyčejných lidí.

UNIKÁTNÍ SERIÁL DENÍKU
se bude věnovat i životu u vás.

Nový seriál na každý pátek

JAK JSME ŽILI v Československu

TÁBOR PRO SENIORY: OPĚT NOVÉ ZÁŽITKY. NEJSTARŠÍ ÚČASTNÍCI BYLO DEVADESÁT

Máte-li pocit, že se v devadesáti letech nemůže člověk vydat na stezku odvahy, nebo si zacvičit jógu, pak se pletete. Své o tom vědí účastníci druhého ročníku Krajské táborové školy v přírodě, kterou uspořádala Krajská rada seniorů Olomouckého kraje. Pobytu v tábořišti Sigmy Lutín v Domašově nad Bystřicí se zúčastnilo 105 seniorů z celého regionu. Celý týden na ně čekal nabitý program. Jedním z nejatraktivnějších bodů byla návštěva opolského vojvodství v Polsku, ale třeba i přednáška Policie ČR o drogách či cvičení obličejové jógy.

Táborníci přijeli do letního areálu v malebné přírodě na rozhraní Oderských vrchů a Nízkého Jeseníku v pondělí 11. června. První den na ně po ubytování čekala

přednáška o potravinových doplncích s apelem na potřebu a důležitost vitamínu C. Zájemci si odnesli nejen cenné informace ale i nespočet vzorků. Tématu se chopila lékařka z centra celostní medicíny AGE Centrum Dagmar Malotová, která také po celou dobu trvání tábora bděla společně se zdravotní sestrou Miloslavou Břízovou nad zdravotním stavem přítomných. Na sklonku prvního dne nemohl chybět seznamovací večírek, který okořenila cimbálová muzika pod taktovkou Zbyňka

Hrdličky. „Musím přiznat, že to táborníci vzali velmi zodpovědně a pořádně si to užili,“ neskrývala Milena Hesová, předsedkyně Krajské rady seniorů Olomouckého kraje.

V úterý se rekreanti rozdělili na dvě poloviny. Jedna zůstala v táboře, kde byly pro osadníky připraveny tvůrčí kreativní dílny s nejrůznějšími výtvarnými technikami – malování keramiky, malování pod vodní hladinou, tisk na látku a další. Druhá půlka se vydala na výlet do obce Mosznej do opolského vojvodství v Polsku, s jehož vedením má předsednictvo krajské rady seniorů dlouhodobě výborné vztahy. To se projevilo nejen v zajištění prohlídky místního zámku se zahradou a skleníkem, ale také v připraveném občerstvení pro české penzisty. „To jsme nečekali. Byl to opravdu nadstandardní servis. Původně jsme byli rádi, že se nám podařilo domluvit návštěvu zámku, který je opravdu překrásný. Oběd byl třešnickou na dortu,“ pochválila si Milena Hesová, která si nakonec od maršálka opolského vojvodství Andrzeje Buhi odvezla ocenění za příkladnou práci pro seniory. Velké

poděkování patří paní Marzeně Koral Jacek, díky které se podařilo setkání nejvyšších zástupců seniorských organizací Krajské rady seniorů Olomouckého kraje a seniorského fóra Opolského vojvodství. Obě předsedkyně si vyměnily zkušenosti a dohodly se na další možné spolupráci s cílem podepsání partnerské dohody o spolupráci. Na stejné místo se stejně bohatým turistickým zážitkem se ve čtvrtek vydala i druhá polovina táborníků. Večer se nesla tábořištěm vůně opečených vuřtů a písně s kytarou a harmonikou.

O den dříve, tedy ve středu, ovšem měli všichni senioři zcela jiný program. Nutno dodat, že byl nabitý od rána do noci. Po běžné ranní rozcvičce a snídani na ně čekala osvěta o zdravotní péči se zástupci Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR. Po nich se pozornost táborníků přenesla na hosty z Krajského ředitelství Policie ČR, kteří navštívili i loňský ročník tábora. Letos ovšem osadníkům policisté představili odlišné oblasti policejní práce. Největší pozornost přilákala policejní motorka, na které přijel praporčík Michal Žáček, vysvětlil seniorům důležitost dopravní policie. Senioři také měli jedinečnou možnost odhalit taje drogové problematiky. Policisté posluchačům totiž v rámci přednášky představili jednotlivé návykové látky. „Senioři si tak mohli prohlédnout, jak vlastně drogy od těch lehkých po těžké vypadají. Dozvěděli se, jak se vyrábějí, jak je uživatelé aplikují a mnoho dalších věcí. Bylo to velmi zajímavé, protože většinou se senioři s tímto tématem setkávají pouze okrajově,“ řekla předsedkyně Hesová s tím, že si senioři mohli vyzkoušet simulaci účinků návykových látek prostřednictvím speciálních brýlí. Nechyběly ani vzdělávací testy, které byly letos zaměřené na chování chodců. Po policistech na místo dorazili také zástupci zdravotnického i hasičského záchranného sboru. Senioři si odnesli spoustu cenných rad. Profesionální zdravotníci pan Lampa se svoji kolegyní předvedli názorné ukázky první pomoci v praxi a vysvětlili, jak správně postupovat při volání záchranky. Hasiči pak pod vedením svého velitele pana Slintáka ukázali, jak si počínat v případě, že jim doma vzplane pánev na plotně, nebo jak se chránit preventivně před únikem plynu. Největším zážitkem byla praktická ukázka záchrany osoby z hořícího domu pomocí nejmodernějšího výsuvného žebříku z výšky 30 metrů. Tímto ovšem středeční program neskončil. Po večeri se totiž uskutečnil karnevalový rej masek při vystoupení country kapely pod vedením pana Kalvody – Kajmana. Po 22. hodině následovala stezka odvahy po svíčkami osvětlené

asi dvě stě metrů dlouhé cestě v průřezu lesa. Na jejím konci čekal ohnivý mužík, který ocenil odvážlivce kapkou léčebné medoviny. Táborníci usínali každý večer za zvuku trubky pana Vavruši.

A ani poslední den nebyla o zábavu nouze. Rozlučkový táborák s vyhodnocením celotáborové soutěže a předáním diplomů a cen doplnila estráda Duo MINO.

Velký zájem vyvolalo po celý týden cvičení s lektorkou Světlanou Mihulovou, která seniory seznámila nejen se cvičením jógy, ale i jiných speciálních technik zaměřených na pohybový aparát. Velký zájem vyvolaly například tréninky obličejové jógy. Desítky seniorů se pro cvičení nadchly natolik, že ho prováděly několikrát denně nad rámec lekcí. Kromě toho si mohli sportovně založení rekreanti zahrát tenis, ping pong a stolové hry. Každý

večer se hrálo BINGO, napětí při každém vylosovaném čísle se dalo krájet, vítězové si odnášeli věcné ceny.

Podle Mileny Hesové se i druhý ročník akce velmi vydařil, pořadatelé nemuseli řešit žádné vážné zdravotní ani jiné komplikace. Nejstarší účastnice přitom měla devadesát let. Počasí až na jednu silnější bouřku přálo. „Chtěla bych touto cestou poděkovat všem sponzorům a také vedení kraje za podporu. Velké poděkování patří také všem mým kolegům z krajské rady. Hlavním cílem bylo, aby se senioři začlenili do kolektivu, získat nové zážitky, zavzpomínat na své dětství, což se nám, myslím, povedlo. Vznikla nová přátelství a už teď se mi hlásí zájemci na příští rok,“ dodala Milena Hesová, předsedkyně Krajské rady seniorů Olomouckého kraje.

Foto: Krajská rada seniorů OK

OČIMA TÁBORNÍKA • OČIMA TÁBORNÍKA • OČIMA TÁBORNÍKA • OČIMA TÁBORNÍKA

„Byli jsme jako malé děti, které si to užívaly,“ říká tábornice Světa

Paní Světa Mihulová před lety sama organizovala akce pro veřejnost. Letos se rozhodla navštívit druhý ročník Krajské táborové školy v přírodě jako rekreatka, byla zde poprvé. Příští rok se sem aktivní seniorka z Olomouce chystá rozhodně znovu. „Jsem naprosto nadšená. Připadnu si jako malé dítě a už se těším na příště,“ neskrývala čtyřiašedesátiletá Světa, která si z tábora odvezla nespočet pozitivních zážitků.

Vybrat ten nejhezčí nedokáže.

„Bylo to tak pestré a organizačně zvládnuté. Kromě sportovních aktivit tu každý den byla potrava pro duši, třeba v podobě rozmanitých hudebních vystoupení a koncertů. Mohli jsme si zazpívat, co nám hrdlo stačilo. Byli tu písničkáři, s nimiž jsme si u táboráku zavzpomínali na dřívější časy. Při karaoke jsme mohli překonat sami sebe. Byli jsme obklopeni čistou přírodou, do které si každý mohl jít nabrat energii, nebylo kam sejít z cesty a ztratit se. Naopak,“ vrací se do tábořiště v Domašově nad Bystřicí, kde se od 11. do 16. června tábor konal.

Kdyby nejela na týdenní pobyt, byla by doma. Věnovala by se nepříliš příjemnému vyřizování úředních záležitostí, korespondenci na počítači, ale také oblíbené práci zahrádce. Místo toho se

ráno a večer zaposlouchávala do zvuků trumpet, na kterou na táboře hrál pana Vavruša. Jednou jí trubení na večerku dokonce přerušilo čištění zubů. „Musela jsem přestat a jít si ho poslechnout. Onu skladbu zahrál pak ještě jednou, protože se všem moc líbila,“ poznamenala paní Světa.

Neméně nadšená byla i z výletu do Polska. „Zámek Moszna s procházkou po parku byl krásný

zážitek. Na cestě zpátky jsme se zastavili v Bruntále na náměstí, které mě velmi mile překvapilo svým velmi zvláštním vydlážděním,“ zavzpomínala na turistický zážitek, který byl podle ní velmi dobře připravený. „Každému, kdo se nějakou měrou podílel na organizaci tohoto tábora, patří pochvala a smeknutí klobouku. Byli jsme jako malé děti, které si mohly bezstarostně a přitom nenuceně užívat týden, při kterém o nás bylo

královsky postaráno,“ vyzdvihla. Velkou předností této akce pro ni bylo také to, že poznala nové lidi.

„Potkala jsem se tam třeba s jednou pětáosmdesátiletou paní, která je dámou s velkým D. Je neskórně inteligentní a milá. Dává mi naději, že snad i já na tom budu v pokročilejším věku podobně,“ uzavřela paní Světa, jejíž dcera vedla na táboře nejrozličnějších cvičení.

RODÁCI Z CELÉHO SVĚTA PŘIJELI DO OLOMOUCE

Jiří Šimeček, který se narodil v roce 1953 v Olomouci, už žije pětáctýřicet let v Rakousku. Na své rodné město ale nezapomíná a jednou za čas vyrazí i se svými kamarády ze zahraničí obdivovat krásy Hané. Tak tomu bylo i v polovině června, kdy se toto setkání olomouckých rodáků konalo v oblíbené kavárně Café New One v Olomouci.

„Je to pro mě srdeční záležitost. Vždycky se těším na dny strávené tady, všichni se sem moc rádi vracíme. Je to taková akce emigrantů, kteří po roce 68 opustili republiku. Minule nás bylo asi padesát,“ líčil Jiří Šimeček, který je se starými známými, co se rozprchli do celého světa, v pravidelném kontaktu hlavně díky sociálním sítím. „Asi polovina děvčat se tenkrát provdala do světa, nejčastěji do Itálie, ta je tenkrát nejvíce táhla, ostatní prostě odešli. Já jsem tehdy, když mi bylo asi dvacet, pracoval v hotelu Palác. Chtěl jsem se ale osamostatnit. V Rakousku mám teď už přes čtyřicet let restauraci, hned na okraji Vídně. Bydlíme sice přes třicet kilometrů jižněji, ve městě Bad Vöslau, ale dá se to každý den dojíždět,“ pokračuje.

Mezi zeměmi, ze kterých rodáci na setkání do Olomouce přijíždějí, jsou například Spojené státy americké, Kanada, Rakousko, Německo, Itálie, Finsko nebo Austrálie. S organizací srazu

začal pan Šimeček už po Novém roce a pomáhá mu s ní kolegyně z Malty. To, že pan Šimeček nebydlí někde dál ve světě, ho ale nemusí mrzet, každý rok totiž jezdí hned na několik dovolených. „Teď jsme byli měsíc na Havaii, já mám hrozně rád zájezdy, takže se snažím být pořád někde. V říjnu letíme do Dubaje a do Vietnamu. A už třicet pět let jezdíme s manželkou do Chorvatska do destinace Rovinj, to je nejkrásnější místo tam,“ líčí Jiří Šimeček.

Sám neustále sleduje situaci v České republice, v televizi má naladěné všechny české kanály a každé ráno si pravidelně zapíná Snídani s Novou. Podle svých slov je trochu zklamaný z toho, co se děje s českou politikou. On i další účastníci se ale nejvíce nestačí divit českým cenám. „Jsem z toho vždycky překvapený, podívejte se, tady stojí polévka dvacet korun. Je to sice k menu, ale i tak. U mě v restauraci si koupíte polévku za čtyři eura, tady nestojí ani euro. Chápu, že je to i vzhledem k platům, ale pokaždé mě to překvapí,“ usmívá se.

V jeho podniku, kde pracuje celkem sedm lidí, jsou také dva zaměstnanci ze Slovenska a jeden kuchař z Uherského Brodu. Všichni si u něj podle něj libují, v přepočtu jsou totiž schopni vydělat si měsíčně i padesát tisíc korun. „Myslím si, že jsou spokojení. Týden jsou každý den v práci a týden mají volno, takže jezdí domů za rodinou a navíc si slušně vydělají,“ uzavřel pan Šimeček.

V PRÁCI I POLITICE HLEDÁM INSPIRACI

ŘÍKÁ MIROSLAV ŽBÁNEK, JEDEN Z FAVORITŮ NA PRIMÁTORA OLOMOUČE

Útulný pokoj provoněný sušícím se lipovým květem, kožešina před krbovými kamny, lovecké trofeje na zdi a jezevčík podřimující na sedačce. Rozhovor s favoritem na olomouckého primátora v jeho olomouckém bytě na vás dýchá atmosférou staré hájovny. Miroslav Žbánek se svou láskou k přírodě, zahradničení a mysliveckým tradicím netají.

Přiznám se, že mě atmosféra vašeho bytu mile překvapila. Kdybychom rozhovor dělali v zimě, trvala bych na praskajícím ohni v kamnech. Z čeho pramení váš vztah k tomuto venkovskému stylu života?

Můj táta byl celý život lesník, vášnivý myslivec a kynolog. Já sám jsem se narodil na hájovně na Valašsku a byl jsem v duchu této rodinné tradice vychováván. Stejně jako starší bratr jsem vystudoval lesnickou školu a řadu let v lesnictví pracoval. Před deseti lety jsem prodal svůj podíl v lesnické projekční firmě a začal pracovat ve službách státu. Paradoxně až v té době jsem začal mít čas věnovat se myslivosti, chovu jezevčíků a zahradničení. Do naší krásné Olomouce jsem se přistěhoval za studiem a prací před čtvrt stoletím a nadobro tady zakotvil. Vždycky jsem ale mimo bytu ve městě měl i azyl v podobě chaty nebo domu, kde jsem mohl trávit volný čas a pracovat na zahrádce. Nejdříve v Bukovanech a později ve Velké Bystřici. Nechtěl jsem dojíždět a starat

se o chalupu někde daleko, když krásné lesy a přírodu máme na dohled od města.

Z kopcovitého Valašska na rovinatou Hanou, to je velká změna. Jak jste to zvládal? A nechybí vám ty kopečky?

Zpočátku to pro mě nebylo ono. Litovelské Pomoraví je něco úplně jiného než Beskydy. Pak jsem se ale začal toulat po lesích od Svatého Kopečku až po Šternbersko a tam jsem se cítil jako doma. Ve své práci jsem později prochodil lesy nejen na Moravě, ale prakticky napříč celou republikou. Můj táta před důchodem pracoval jako lesník u lesů Tomáše Bati. Když pan Baťa jezdil do Česka, pravidelně navštěvoval svůj lesní statek a potkával se s jeho zaměstnanci. Měl rád švestkové koláče mojí maminky a s tátou, který patřil k nejstarším zaměstnancům, si dobře rozuměli. Po revoluci táta jako jeden z jeho prvních zaměstnanců pomáhal dávat restituované lesy rodiny Baťů do pořádku. Když rodiče odešli do důchodu a později přišly první vážnější nemoci, pořídil jsem jim byt v Olomouci a spolu se setrou se jim věnujeme tady. Na Valašsko ale společně pořád vyrážíme. Do lesů na houby, za přáteli i rodinou.

O vás se ví, že jste velký propagátor právě baťovských principů řízení a podnikání. Takže to pramení z tohoto rodinného příběhu?

Když jste z Valašska a jezdíte s rodiči do Zlína, i když v té době to byl Gottwaldov, podvědomě nasajete tu atmosféru funkcionalistických staveb Le Corbusiera, Františka Gahury nebo Vladimíra Karfíka. V dětských letech ještě nechápete, co všechno je se jménem Baťa spojeno. Měl jsem to štěstí, že po revoluci jsem už na střední škole a později na vysoké o systému Baťova řízení slyšel, četl a výrazně to ovlivnilo celý můj profesní život. Později jsem měl možnost seznámit se a uspořádat přednášky s panem profesorem Milanem Zeleným, nejcitovanějším českým ekonomem, který přednáší na prestižních univerzitách po celém světě a systematicky propaguje Baťovu soustavu řízení. Mimochodem, pan profesor se díky své ostré kritice „divokých“ hospodářských reforem a odlišnými politickými názory v roce 1990 dostal do ostrého sporu s tehdejšími ministrem financí Václavem Klausem. Právě důraz na potřebu znalostí a etický rozměr naší práce, ať v podnikání nebo v politice, je i pro mě zásadní.

Tím jste mi trochu nahrál na další otázku. Tou je vaše politické působení, které mi úplně nesedí do obrazu úspěšného manažera, který si potrpí na etické zásady a odbornost. Jak jste se tedy k politice, která u nás nemá dobré jméno, vlastně dostal?

V roce 2008 jsem vyhrál výběrové řízení a stal se vedoucím kanceláře ředitele nově vznikajícího dotačního

ACI U TOMÁŠE BATI

MOUCE

úřadu v Olomouci. Během následujících let jsem měl možnost podrobně se seznámit s fungováním veřejné správy, financemi, evropskými dotacemi a co považuji za velký úspěch, jako jeden z prvních úřadů v zemi jsme získali prestižní britský certifikát za řízení veřejné instituce. Pracoval jsem v různých komisích a pracovních skupinách na úrovni státu i kraje, které se zabývaly moderním řízením veřejné správy. Když v roce 2013 Andrej Babiš přišel s heslem „řídít stát jako firmu“, většina politiků se mu vysmívala. Přitom stát do této koncepce už v té době investoval desítky milionů korun. Jen neznalost nebo neochota politiků bránila jejímu úspěšnému zavádění. Přišel jsem do kanceláře hnutí ANO v Olomouci s tím, že jsem ochoten právě s propagací této myšlenky pomoci. A jak to tak u iniciativních jedinců bývá, zůstal jsem, založil místní organizaci a s kolegy pracujeme v komunální, krajské i celostátní politice pět let.

Letos máte velkou šanci usednout do křesla primátora města Olomouce. Předchozí volby hnutí ANO v Olomouci vyhrálo, přesto se tradiční strany spojily proti vám a skončili jste v opozici. Jaký scénář vidíte letos?

Když už jsme velkou část rozhovoru věnovali jménu Baťa, tak bych rád připomenul, že Tomáš Baťa byl také úspěšným politikem. Mohl bych dlouze vyprávět o jeho politických zásadách či sestavování vítězných kandidátek v letech 1923, 1927 a 1931. Úžasná pracovitost, předvídatost, vůle dosáhnout naplnění své vize spojená s pokorou vůči pracujícím lidem by měla být inspirací každému současnému politikovi. Mě rozhodně výrazně ovlivnila. Navíc propojení Zlína s velkou Olomoucí bylo pro Baťu velmi důležité téma. Ale zpět k vaší otázce. Využili jsme čtyři roky práce v opozici, abychom se naučili politickému řemeslu, pochopili složitost všech procesů spojených se správou města a připravili se na převzetí odpovědnosti za jeho řízení. Dokázali jsme komunikovat s našimi politickými partnery a i v opoziční roli prosadit mnoho zásadních změn. Pokud někdo před čtyřmi lety pochyboval, zda nováčci v zastupitelstvu dokážou uspět a zda s nimi sestavovat koalici, tak myslím, že v letošních volbách tato otázka vůbec není na stole.

Které z těch vámi prosazených změn považujete za zásadní a proč?

Od počátku jsme usilovali o změny ve způsobu hospodaření. Prosadili jsme třeba vytvoření zásad nakládání s nemovitým majetkem města a zastavili jeho výprodej. Zastavili jsme i zvýšení daně z nemovitostí, kterou se měly zalepit díry v rozpočtu. Potvrdil se náš názor, že ekonomika poroste a s ní i příjem města z daní. Pro mě snad nejdůležitějším krokem bylo prosazení postupného převzetí správy vodohospodářské infrastruktury od nadnárodního koncernu zpět do vlastnictví města.

Naši vozu si tak budeme opět občanům prodávat sami. V posledních měsících se vyjadřujeme ke všem zásadním rozhodnutím na městě. Velmi si vážím toho, že nám končící Rada města začala naslouchat. Pro mě to je závazek, abychom i my v nové Radě města naslouchali správným návrhům, byť přicházejí od opozice.

A obligátní otázka: Co by chtěl budoucí primátor vzkázat našim čtenářům na závěr?

Opět použiji můj oblíbený citát a nemusím už jmenovat jeho autora. „Nikdy se nedívejme tolik na program, jako na lidi, kteří jej hájí. Člověk je program.“ Představitelé hnutí ANO dokázali své sliby realizovat. Určitě se nám nedaří vše, tak jak bychom chtěli, ale máme vůli věci dotahovat do konce. Jen v oblasti důchodů, kterou považujeme za jedno ze zásadních sociálních témat, je jejich růst vůbec nejrychlejší v historii. Omezily jsme praktiky různých šmejdu, dokončujeme projekt cestování seniorů ve vlacích zdarma a startujeme podporu výstavby sociálního bydlení. Ve vedení města hodlám být stejně úspěšný a především prospěšný.

Miroslav Žbánek (hnutí ANO)

Pětačtyřicetiletý manažer vybudoval a řídil úspěšnou lesnickou projekční firmu. Je odborníkem na veřejnou správu, veřejné investice a evropské dotace. Jako manažer SŽDC má dnes na starost obnovy a rekonstrukce nádražních budov v celém Olomouckém a Zlínském kraji. Vystudoval střední lesnickou školu a vysoké školy v Olomouci, Praze a Brně, kde získal titul na právnické fakultě v oboru veřejné správy. Z lesnického oboru mu zůstala láska k lesu, mysliveckým tradicím, psům a zahradničení. Má ženu Martinu a dceru Kačenku. V letošních volbách kandiduje na primátora města Olomouce.

SLOUPEK KRAJSKÉ RADY SENIORŮ

Vážení čtenáři, milí senioři, s novým číslem vašeho oblíbeného časopisu přichází čas prázdnin, čas odpočinku, relaxace a radostných chvil s vašimi vnoučaty.

Krajská rada seniorů má za sebou zhruba polovinu schválené programové činnosti. K ní patřil také II. ročník Krajské táborové školy v přírodě – týden odloučení od rodiny, týden plný her, zábavy, adrenalinu, relaxace, soutěží, odborných přednášek a navazování nových přátelství. Letošní pozvání k táborovému ohni přijali i přátelé senioři z Opolského vojvodství za Svazu učitelů. Díky této spolupráci 100 účastníků táborové školy z Olomouckého kraje navštívilo zámek v Mosznej. Krajská rada seniorů děkuje touto cestou Marszálkovi Opolského vojvodství za vstřícnost a pohostinnost k české seniorské delegaci. Zároveň bychom rádi poděkovali za podporu krajskému vedení Olomouckého kraje, Krajskému ředitelství policie, ZZS a HZS Olomouckého kraje, Pojišťovně 211 a všem partnerům a sponzorům, kteří se podíleli na organizaci letošní táborové školy pro seniory.

Zvláštní poděkování od účastníků táborové školy 2018 patří předsednictvu Krajské rady seniorů.

Předsednictvo Krajské rady seniorů Olomouckého kraje v současné době připravuje organizaci III. Mezinárodních sportovních her seniorů RS ČR 2018, které se budou konat ve dnech 16. 7.–19. 7. 2018

Samotné sportovní hry proběhnou 17. 7. od 9:00 v areálu SŠ polytechnické, ul. Rooseveltova 79, za účasti pěti států: Česko, Slovensko, Polsko, Německo a Maďarsko, pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje Ladislava Oklešťka, primátora města Olomouce a olomouckého arcibiskupa. Olomoucký kraj budou reprezentovat v desetiboji dvě družstva a to KRS Olomouckého kraje a město Olomouc. Milí senioři,

přijďte nás podpořit a fandit, bude to také úžasná příležitost k navazování nových přátelství.

V dnešním čísle najdete také přihlášku k vyhlášené soutěži „Babička roku“. Již teď se těšíme na letošní nominace, olomoucké babičky jsou zkrátka fantastické. Nezapomeňte napsat podrobnou charakteristiku babičky, tak aby komise pro výběr letošních finalistek měla co nejvíce informací a mohla tak zodpovědně vybrat 12 finalistek, které budou soutěžit 18. září na Flóře v pavilonu A o titul zlatá, stříbrná a bronzová „Babička Olomouckého kraje“, kde také zároveň všichni společně oslavíme Den seniorů. Už teď vám mohu prozradit, že se máte na co těšit. Připomínám,

nezapomeňte také na kategorii nejstarší babička. Loňská vítězka měla rovných 100 let.

Milí senioři, ráda bych zmínila výzvu „Hledáme čtecí babičky a dědečky“, zájemci z řad seniorů o tuto aktivitu se přihlaste na adresu milenahesova@seznam.cz, hledáme ochotné seniory, kteří by ve volném čase chodili číst pohádky dětem do mateřských škol.

Taktéž připomínám, kdo ještě nemá SeniorPas – slevový průkaz, ozvěte se

na adrese milenahesova@seznam.cz, KRS vám jej vyřídí a nechá zaslat na vaši adresu domů. SeniorPas je projekt podporovaný krajským vedením, který vám umožní získat bezplatně různé slevy u poskytovatelů v Olomouckém kraji – vstupné, slevy na poukazech, při nákupu apod.

Dnes už se do sloupku Krajské rady seniorů více informací nevejde. Přeji vám všem krásné, sluncem pozlacené dny a spoustu prázdninových aktivit nejen se svými vnoučaty, ale pamatujte i na váš osobní relax a odpočinek.

Milena Hesová
předsedkyně KRS Olomouckého kraje
členka předsednictva Rady seniorů ČR

KRAJ PODPOŘÍ STUDIUM NOVÝCH LÉKAŘŮ

Program na podporu významných aktivit v oblasti zdravotnictví spouští Olomoucký kraj. Peníze pomohou třeba poskytovatelům domácí péče o pacienty v terminálním stádiu onemocnění. Další oblastí, kde se bude hejtmanství nově angažovat, je podpora studentů lékařské fakulty v Olomouci, kteří se rozhodnou ordinovat v regionu.

„V některých částech kraje by do budoucna mohl hrozit nedostatek lékařů. Naši snahou je, aby po odchodu současných praktiků do důchodu obsadili jejich místa noví absolventi lékařské fakulty a lidé nemuseli za lékařem

komplikovaně dojíždět jinam,“ uvedl náměstek hejtmána pro oblast zdravotnictví Dalibor Horák.

Krajskou podporu mediků ztvrdzuje memorandum podepsané s Univerzitou Palackého v Olomouci. Hejtmanství by mohlo do budoucna platit rok studia celoživotního vzdělávání těm uchazečům o lékařství, kteří sice splnili přijímací zkoušky na fakultu, ale z kapacitních důvodů přijati nebyli.

Program na podporu významných aktivit v oblasti zdravotnictví rozdělí mezi žadatele pět a půl miliónu korun.

(red)

Babička roku

PŘIHLÁŠKA

Babička Olomouckého kraje 2018

Jméno:

Příjmení:

Datum narození:

Počet dětí:

Počet vnoučat:

Bydliště:

Původní profese:

Osobní zájmy:

Telefon:

E-mail:

Potvrzuji podpisem, že zde uvedené údaje jsou pravdivé:

V

dne

Podpis:

Poskytnuté údaje budou použity výhradně pro potřeby realizace projektu BABIČKA ROKU 2018 v souladu se zákonem č. 101/2000Sb. o ochraně osobních údajů.

DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE K PŘIHLÁŠCE:

Charakteristika babičky:

Váš životní příběh – stručně prosím popište Váš přínos pro rodinu, pro místo kde žijete, Vaše pracovní úspěchy:

Proč si myslíte, že byste měla postoupit do finále soutěže:

Jakou jste do soutěže zvolila volnou disciplínu:

V jakém oděvu budete vystupovat na módní přehlídce: ☐ společenský oděv ☐ lidový kroj

Podmínky Vaší nominace:

1. Soutěže se můžete zúčastnit od věku od 55 let, pokud máte hlášen trvalý pobyt v Olomouckém kraji
2. Vyplněnou přihlášku odešlete na adresu: Krajská rada seniorů, KRS Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc nebo elektronicky na e-mail milenahesova@seznam.cz
3. Obálku označte heslem „BABIČKA OLOMOUCKÉHO KRAJE“

Uzavírka nominací: 25. 8. 2018

PŘÍBĚH BABIČKY IVY JENIŠTOVÉ: ŽIVOTNÍ

Narodila jsem se v Praze. V prosinci roku 1947. To se už schylovalo ke komunistickému puči.

Můj otec byl baletní mistr Národního divadla, o 25 let starší než maminka. Ta byla dcerou bankovního úředníka a sokolského vzdělavatele.

Manželství mých rodičů skončilo rozchodem, už v okamžiku, kdy se maminka měla vrátit se mnou z porodnice. Protože své šťastné dětství prožila na Slovensku – v Bratislavě, chtěla se tam vrátit v naivní představě, že to tam najde takové, jako když v roce 1939 museli Slovensko narychlo opustit.

Vzala mne tedy do Bratislavy. Našla si práci a časem i byt. (Nejprve jsme sice bydlely na půdě domu, kde byly ubytované lehké děvy, ale protože jsem v noci plakala a rušila je v odpočinku, našla maminka jiný byt. V bývalé pekárně. Kam zmizeli její majitelé netuším, bylo krátce po válce.

Do své první školky jsem chodila na Bratislavský hrad – tehdy zřícenina, zvaná „obrácená postel“. Přízemí bylo obyvatelné, tak tam byla školka.

Jako dítě jsem asi neměla dostatečnou imunitu, protože jsem postupně chořela všemi dětskými nemocemi včetně záškrtu. Maminka musela pracovat a tak jsem skončila zase v Praze, u babičky a dědečka. Babička byla

v domácnosti, dědeček v bance, kde ho nejprve degradovali na nejnižší pozici a za dva roky poslali do důchodu s 600 korunami penze. Babička nedostávala nic – přece byla většinu života v domácnosti. A já 70 Kč výživného. Moc jsme v zimě netopili a s jídlem to taky žádná sláva nebyla, ale babička uměla i z ničeho vykouzlit dobrý oběd a taky dobře šila, přešla ze starých hadrů modely pro maminku, sebe i pro mne.

V Praze jsem taky chodila do školky. Když zemřel Stalin, seděli jsme v kroužku na malých židličkách a soudružka učitelka (ani nevím, jestli se v té době už soudružkovalo) nám vyprávěla, jaký to byl úúúžasný hrdina. A jedna dívka plakala a říkala, že to byl její strýček.

Dědeček se mnou chodil na procházky po Praze, po památkách, povídal mi o historii. Občas jsme potkali některého z jeho přátel. Jednou si spolu tlumeně povídali. „Von jim zasmrád,“ říkali. To bylo o Gottwaldovi, který zemřel krátce po návratu z návštěvy v Moskvě a soudruzi ho, balzamovaného po vzoru V.I.L., uložili v památníku na Vítkově.

Maminka si mezi tím na Slovensku našla práci – v lese, odstěhovala se z Bratislavy do Škalové (Škálová). Byla to samota v Karpatech, za Dehticemi (blízko Jaslovských Bohunic, kde je dnes atomovka). Na Škalové byly jen tři domy v krásném údolí, s klikatícím se potokem, nad dním romantická skála... Nebyla tam zavedená elektřina, ostatně jako v té době na mnoha místech Slovenska. Elektrifikace Slovenska se teprve připravovala. Svítili jsme petrolejkami, u jedné sousedky jsme při světle petrolejky v zimě draly peří. Vodu jsme nosily v kýblu ze studny, stejně tak odpad někam za dům. Kde byl záchod, dodnes nevím, byla jsem příliš malá a stačil mi nočník. Jeden ze sousedů dokonce poslouchal „rádio“ – měl krystalku.

A zase nemoci, zase do Prahy.

Maminka si našla nového partnera. Byl to voják z povolání, tankista. Odstěhovala se za ním – tentokrát do Trnavy, kde se vzali. Jako voják byl převelen do Vyškova, kde tehdy sídlili tankisté. A my s ním. Bydleli jsme spolu s ostatními důstojníky a jejich rodinami ve vojenském baráku. Vojenské podmínky mi nevadily, ani umývárna s plechovými koryty. Zato jsem nadšeně zametala vojákům základákům korby V3S a oni mě občas vzali na výlet, když dostali rozkaz někam jet. Taky jsem tam měla kamarády – děti, co také bydlely v baráku. Ostatně, už jsme se všichni chodili dívat na rozestavěný dům pro vojenské rodiny. Náš byt měl být v 2. patře. Zatím to byla jen hrubá stavba.

Jednoho dne se něco stalo. Mého nového tatínka vojáka zavřeli. Obvinili ho z nějakého pokusu o neví co, byla jsem moc malá, abych to pochopila. Maminku si předvolal velitel posádky, vzala mne s sebou. V kanceláři byl kulatý stůl, zakrytý vojenskou celtou. „Víte, co tam je, že?“ – zeptal se velitel a odkryl kus celty. Zbraně, granáty a kdoví co...

Ivana Jenišťová ve své oblíbené kavárně na Dolním náměstí, kde ji potkáte takřka denně

OSUD MĚ ZAVEDL K MLÝNSKÉMU POTOKU

*Jako maminka na snímku s dcerou
Kateřinou v roce 1970*

Prý chtěli s kamarády opustit republiku. Ověšeni tím vším, co bylo na to stole. Pak vyšetřovací vazba v Brně, na Špilberku. A soud. Mohl dopadnout mírným trestem, ale ... “prokurátor se odvolal.” Dodnes mi ta slova zní v hlavě. Dostal osm let v Jáchymově.

Maminka se vrátila do Trnavy. Našla si práci na dráze, abychom měly levný vlak a mohly jezdit do Prahy k babičce. Bydlely jsme u otčovy maminky, byla už vdova. Stará mama byla přísná, ale moc hodná. A já jsem se zase stěhovala do Prahy. V Praze jsem začala chodit do 1. třídy. V Kubelíkové ulici na Žižkově, kde jsme bydleli. Ve třídě nás bylo asi 30.

Po půlroce zase do Trnavy, když si maminka našla malý byt. Tady nás bylo ve třídě přes 40 a samá děvčata. Naše škola v bývalé klášterní škole byla jen pro dívky (Od 5. třídy – po reorganizaci školství) už s námi

chodili i kluci. Učily nás však soudružky učitelky, na začátku vyučování jsme je sborově zdravili „Prááá-ciii čest“. Často jsme ve vyučování chodili do kina na sovětské válečné filmy. Ale 3. a 4. třídu jsem prožila zase v Praze a tam to bylo trochu měkčí.

Mezitím byla amnestie prezidenta Novotného a otec se vrátil domů. Zpočátku to bylo zlé. Jako politicky nespolehlivý nemohl sehnat práci. Za nepracování mu hrozilo zase vězení. Maminku přearadili ze závodní knihovny do dílen, kde čistila brzdy vagonů. Z těžké práce a mnoha rodinných problémů nakonec skončila v nemocnici. A to byl zase důvod k mému stěhování do Prahy. Ještě že jsem celá léta každé prázdniny jezdila k strýci hajnému – nejprve do Rožmitálu u Zlatých Hor v Jeseníkách, pak do Budislavi u Litomyšle a nakonec do Milov na Vysočině.

Ivana Jenišťová, Věk: 70 let

Životní motto: Když v životě plaveš, tak hled', abys měl hlavu nad vodou. Žij tak, aby sis v sobě nepěstoval nenávist. S jedinou výjimkou – tou je komunismus

Co by v životě udělala jinak: asi nic

Co je pro ni nejdůležitější: Rodina, křesťanská víra, lidé kolem ní

Strýc, kromě toho, že byl lesák (v r. 1948 demonstroval se studenty na Hradě za prezidenta Beneše, za což ho politicky šikanovali až do důchodu, kterého se nedožil), měl také hospodářství – krávy, kozu, prase, králíky, slepice... dotahoval tak chybějící finance, třeba na trabanta. O prázdninách jsme pracovali na poli, na senách, naučila jsem se sekát kosou, dojit krávy, starat se o hospodářství... líbilo se mi to.

Natrvalo jsem v Trnavě zůstala až od 5. třídy. Maminka si pořídila německého ovčáka a byly jsme ve Svazarmu; chodily jsme na cvičák a jezdily na psí závody, třeba do Hodonína, Šumperku. Cesta vlakem do Šumperku vedla přes Olomouc, kde jsme dlouho čekali na spoj a tak byl čas podívat se do města. Tenkrát mě nádherná Olomouc tak nadchla, že jsem si ji vybrala do snů o svém budoucím působišti.

Ale zpět do Trnavy. Po skončení 9. třídy jsem neudělala talentovky na UMPRUM v Bratislavě, zato jsem je udělala na SPŠG tamtéž a pak i přijímačky. Bydlení na intru – v bývalém klášteře „Uršulinek“ bylo romantické, s námi tam žily i studentky bratislavské

konzervatoře, z nichž jsem jich pak několik potkávala v Olomouci.

Bratislava je láska. Tak se jmenovala jedna útlá kniha básní. A byla. Denně korzo od Michalské brány až po nábreží Dunaje, cukrárny, kde jsme si mohly dát akorát tak čaj, na víc jsme neměly. A také první lásky, Beatles, nedělní čaje v PKO... a maturita.

Po skončení školy zase Trnava. Práce v tiskárně a o víkendech vandry po Malých Karpatech. Pracovalo se ještě i v sobotu, sice jen do 12, ale dnes si to asi nikdo neumí představit. „... Zapomenem na robotu, na tu psotu, chcem jen anglickou sobotu za robotu, když ti páni z plánování nám zapomnели na ni,“ zpívali jsme na vandrech s kytarou.

V roce 1967, dva dny před svými dvacetinami, jsem se vdala. Do Ostravy. Seznámili jsme se přes časopis Tramp, který jsme oba odebírali. Manžel tramp, já taky, naším rájem byly Beskydy a snem Amerika. Já jsem pracovala v tiskárně, Rudy v OKD. Kromě toho jsme byli v redakční radě onoho časopisu Tramp, který nás dal dohromady.

Bydleli jsme na vesnici – v Rychvaldě u Rudyho babičky. Měli jsme dvě válendy a skříň, a jedny kamna, na kterých jsme i vařili. A taky rádio, které jsme rádi poslouchali. Zase bez vody, koupelny a záchodu, vše na dvoře, ale na to jsem byla zvyklá z Trnavy. Zato krásnou zahradu, kde jsem se ráda oháněla kosou.

Zrovna jsme si říkali, že se nám zdá, jako by nastalo politické oteplení. 26. července 1968 jsme jeli se svazem zahrádkářů na výstavu květin do Katovic. Po přejezdu hranic nás překvapily dlouhé nekonečné řady tanků, lemující silnice. A taky ty rudé transparenty se socialistickými hesly, které už u nás moc vidět nebyly. Zhruba za týden, před půlnocí, rachot na hlavní silnici z Rychvaldu do Ostravy. Třásl se nám dům. Asi vojenské cvičení, nevěnovali jsme tomu přílišnou pozornost. Ale naše rádio nás rychle vyvedlo z omylu. ... Naše hranice překročila vojska Varšavské smlouvy.... Sotva jsme dočkali rána.

Ráno na autobus do města, jenže tentokrát jsem šla k lékaři. Tam jsem se dověděla, že čekám dítě! Půl roku už každý měsíc čekáme, že možná už... a pořád nic. A teď najednou tanky a miminko! – Netušili jsme, co bude. Válka? S Rudym jsme se domluvili, že kdyby nastalo nevím co, sejdem se v Beskydech nad Ostravicí, na louce se seníkem, kam jsme často s osadou jezdili. V tiskárně bylo rušno, ani se moc nepracovalo. V expedici jsem na balicí papír formátu A1 fixou psala báseň – Samo Chalupka, Mor ho!:

Hoj, mor ho, detvo mojho rodu, kto kradmou rukou siaha na tvoju slobodu!

A čo aj život dáš v tom boji divokom, radšej voľ nebyť, ako byť otrokom!

Hodily se mi znalosti ze školy. Pak jsme ty plakáty vyvěšovali po centru Ostravy. Všude byly nápisy a transparenty s hesly proti okupaci, lidé demonstrovali na náměstí před radnicí, žádali jsme odchod vojsk...

Ve Šternberku na Ecce Homo, rok 1980

V Ostravě to brzy skončilo, na KV KSČ sedělo tvrdé jádro komunistů a brzy to zatrhli, zahnali lidi zpět do práce. Jinde v ČSSR ještě demonstrace nějakou dobu pokračovaly, v Ostravě už bylo ticho...

Život šel dál, v dubnu 1969 se nám narodila Kateřinka. Dál jsme jezdili na vandry, někdy s dítětem, někdy bez. Po mateřské jsem musela do práce a Katka do jeslí. „Mamí, nes mě!“ smlouvala na cestě do jesliček. „Bolí mě nožičky,“ zdůvodňovala. „Mě taky“ odpovídala jsem. „Ale ty jsi velká,“ trumfla mě Katka.

Za pár let jsme se s Rudým začali rozvádět, soud nám dal sice rok odklad na usmířenou, ale nepomohlo to a po rozvodu jsem se začala balit a stěhovat. Kam? No přece do Olomouce! Krásná Olomouc mě uvítala svým nádherným historickým centrem. Přistěhovali jsme se k mému novému partnerovi L., či spíš k jeho rodině, do jednoho ze secesních domů u Mlýnského potoka. L. měl tři sourozence, ještě bydleli doma, v třípokojovém bytě, tak jsme dostali půl jejich pokoje, rozděleného závěsem. L., já a Katka. Za krátký čas se vdávala nejstarší sestra, takže byl pokoj volnější. Otec důstojník, maminka na tajné spisovně u vojáků, mladší bratr a sestra se učili.

Našli jsme si práci. Já v tiskárně, L. ve Strojbalu. A Katka dostala školkou, neboť jsme všichni chodili do práce. Do půl roku po přestěhování z Ostravy přestala být nemocná s průduškami, jak nám radila ostravská dětská lékařka.

V tiskárně jsem nastoupila do výroby, jako nakladačka u tiskařských strojů. Naštosovat archy papíru A1, naložit je do stroje a při tisku kontrolovat potištěné archy. Kdyby nastala chyba, hlásit strojmistrovi. V té době jsme tiskli trháky – Poučení z krizového vývoje. Tam rozhodně žádné chyby nesměly být. Vzadu ve strojovně, u jednoho stroje, stál na stráží sovětský voják. Tisklo se tam něco pro Velitelství středních vojsk SA, které sídlilo naproti domu, kde jsme bydleli, za Mlýnským potokem. (V oné vojenské budově, původně postavené za republiky pro naše velitelství armády, je dnes Pedagogická fakulta UP.) Sověti tam měli každý večer na dvoře nástup. Podávali hlášení a na závěr zdravili velitele: „Haf, haf, haf!“ – aspoň tak to znělo. Podle toho jsme věděli, že je 18 hodin. Kolem našeho domu vedla trasa, kudy chodili vojáci s aktovkou – co a kam nosili, nevím. Na ulici 1. Máje jsme zas potkávali důstojníky ve velkých placatých vojenských čepicích, o nichž se vtipkovalo: „Víš proč je mají tak velké? – Aby v nich mohli pašovat LP.“ Dva metry za důstojníkem cupital prostý voják ve vybledlé uniformě a vlekl lampasákovu naditou aktovku. Vojáček byl často vyhublý tak, že měli v pase tak 30 cm. Bylo nám jich líto. V Domě armády si Sověti udělali obchod – magazin, říkali jsme mu Zelená labuť. Když Katka začala chodit do školy, musela mít předepsané cvičky do tělocviku. V Olomouci byly tehdy jen 3 obchody s obuví a pokud tam cvičky neměli, byla ještě naděje, že by je mohli mít v Zelené labuti. Jinak bych tam nelezla. Však se mi

Dvouletá Ivanka, Praha 1949

jednou návštěva ruského magazínu vymstila. Rusáci si na Černé cestě postavili sídliště a k němu i školu a obchod. Jda kolem, napadlo mne, že do toho obchodu zajdu. A co nevidím: slunečnicový olej! V našich obchodech něco nevidaného. Dávám si ho do koše a stojím u pokladny, když tu tovaryšček pokladní řekla: „Pro vás nět“ a vzala mi olej z koše. Šla jsem zdrcená ven a L. mi na to řekl: „Nemáš tam lézt.“ Nákup v Zelené labuti se jednou komusi nevyplatil. Byly tam vystavené role peršanů. Vybral si jeden, a protože tam nebylo místo, kde by ho celý rozmotal, prohlédl jen kousek a vzal ho. Doma zíral: uprostřed koberce byla velká hlava Lenina. Toho jsme viděli při jiné příležitosti: můj tchán, důstojník ČsA, byl velitelem armádního skladu v Lutíně, v budově z napoleonských válek. Také tam kus zabrala SA. Měli tam pekárnu. Jednou nás otec vzal na návštěvu do pekárny. Polní pekárna, kde pekli v plechových formách chléb (u nás zvaný moskevský – na chvíli po 21. srpnu také Dubčekův). Bílý pro důstojníky a jejich rodiny, černý pro obyčejné vojáky. Kolem pece se

Mladá Ivana ráda trávila čas mezi kamarády u táborového ohně.

motalo několik „pekařů“. Jeden z nich měl na celé ploše odhalené hrudi vytetovanou hlavu Lenina.

V Olomouci jsme začali hledat byt. Na bytáku se s námi nechtěli vůbec bavit: „Nejste manželé, nemáte nárok.“ Takže svatba byla v létě na radnici, pak na týden do Terchové, ale to už jsem čekala další dítě a bylo mi blbě. Když jsme se vrátili, byla jsem na nějakou dobu ve FN, v 1. poschodí porodnice. Celý den nad námi létaly ruské vrtulníky z olomouckého letiště, které Rusáci zabrali pro sebe. Protože letiště je kousek za nemocnicí, při každém startu a přeletu se všechno třásl, o neustálém kraválu nemluvě. Chudáci ti, co byli v nějaké těžké nemoci a potřebovali klid. Ředitel FN šel prý tehdy za velitelem SA a požádal ho, jestli by starty vrtulníků nemohl aspoň odklonit na jinou stranu než na nemocnici. „Techničesky vosmožno, političesky nelzja,“ poslal ho do háje velitel. Nesnesitelné byly také dny nějakých státních a jiných svátků. To nad koridorem Mlýnského potoka, kolem jejich hlavního velitelství, létaly nepřetržitě jeden za druhým vrtulníky, nejen ty normální malé, ale i ty těžké. Asi abychom si moc nevyskakovali.

Po svatbě už jsme mohli hledat byt, máme si ho prý najít sami, řekli nám na bytáku. Nakonec našli. Přímo na stejném poschodí našeho domu. Byl administrativně rozdělený, dostali jsme ho s podmínkou, že ho na vlastní náklady rozdělíme stavebně. Chtělo to stavební půjčku. Chtěli jsme též novomanželskou, ovšem – nechtěli nám ji dát: brala jsem v tiskárně 800 a L.

1200. Nakonec jsme měli dobrého ručitele – otce důstojníka s platem 6000 Kč, takže díky němu jsme mohli začít stavět. To se lehce řekne, ale ve stavebninách skoro nic nebylo. Sehnali jsme sice tvárnice na dělicí zeď do jednoho pokoje, ale třeba kubík písku se koupit nedal, jen celý nákladák. (Naštěstí tehdy něco opravovali v protější škole, tak jsme tam v noci chodili s kyblíky, abychom měli z čeho umíchat maltu. (Přiznávám se také ke krádeži cihel – také nešly sehnat a protože zrovna opravovali hradby v parku, na procházce s kočárkem jsem jich pár odvezla v koši kočárku.) Měli jsme ovšem štěstí: v domě zaváděli zemní plyn místo svítiplynu, dělali nové stoupačky a všem, kdo chtěli, pak vyměnili parkety za nové a také dveře za ty panelákové. Také jsme museli do druhého bytu udělat WC a v tom našem koupelnu, které byly v administrativně děleném bytě společné. Deniska měla půl roku, když jsme se konečně stěhovali – jen v patře naproti do bytu. Z novomanželské půjčky, která byla tehdy 30 tisíc, jsme si koupili nábytek do obývacího pokoje (polský zn.. Lech) a sedací soupravu. Zatímco nábytek byl celkem bez problémů, na sedačku byl v Nábytku poradník. Abychom viděli, co kupujeme, předložili nám černou xeroxovou kopii nějakého obrázku. Nebyla tam barva – sedačka je prý jen zelená nebo červená. Když nám tu červenou po několika měsících konečně přivezli, zjistili jsme, že gauč má jiný odstín než kresla a jedno křeslo má zlomenou výztuž pod sedákem. Ptali jsme se na reklamaci – ejhle, dověděli jsme se,

že to sice můžeme vrátit, ale znovu budeme muset absolvovat pořádník. Tak jsme to nechali tak. Ještě jsme si z NP koupili válečku do ložnice, krásnou, rakouskou. Na prospektu měla také čelo potažené stejnou látkou. „Když si to budete kupovat v Rakousku, dostanete k tomu čelo i ty lampičky a noční stolky, co jsou na tom obrázku,“ pravil pan prodáváč. Ale spalo se na ní dobře i bez čela. NP nám vyšla i na kuchyňskou linku. Smaltovanou, dvířka střídavě žlutá a bílá. (L. se podařilo v práci domluvit výměnu: měli tam stejnou, tak jsme jim dali naše žlutá dvířka a oni nám bílá. To bylo radosti!) Po čase jsme dostali dárek od dědečka z Prahy: Někde jim v práci zbyl metr bílých obkladaček, tak nám je přivezl jeden jeho známý v batohu. Konečně jsme měli v koupelně nad vanou pás kachliček! Pak jsme měli ještě syna, a pak ještě jednoho... To nám už tento třípokoje byt byl malý. Z domu chtěla Domovka vystěhovat jednu paní z nadměru a místo ní nastěhovat 12člennou rodinu. Lekli jsme se. Tak jsme domluvili domovní trojsměnu. Akce Kulový blesk se odehrála v jednom dni. Paní z nadměru šla do 1. patra, rodinka z podměru z 1. patra místo nás a my z maxipodměru do přízemí. A znovu rekonstrukce. Koupelny, záchody, kuchyně, topení (to bylo složité – plynová kamna mohl dostat jen důchodce po infarktu). Rekonstrukce trvala zase několik let – nemáte peníze, tak všechno svépomocí, a kde sehnat materiál a tak pořád dokola.

Mezitím děti rostly. Nejstarší Katka se hlásila na gymnázium (měli jsme ho naproti přes vodu – vedle toho ruského velitelství), ale protože jsme byli aktivní evangelíci, měla v posudku červenou tečku, a to znamenalo, že místo naproti dojížděla do Šternberka. Za pár let šla na střední Deniska, ze zdravotních důvodů nemohla na zdravotku, ale jako dceru zaměstnance tiskárny ji vzali do Prahy na grafickou. To už jsme bydleli pro změnu ve 2. patře domu, místo sousedů, jimž už byl byt velký. Zase přestavby, ale na to už jsme si za život zvykli.

Konečně přišel den D. Celý život jsem poslouchala Svobodnou Evropu, často i přes rachot rušiček. Moje vysoká škola. Kvůli té reálné tady bych musela nastudovat Dějiny KSČ a Dějiny KSSS a kdovíjak se lámat. A najednou byl 17. listopad 1989. Vlastně nejdříve 28. říjen 1988, to jsme šli na Horní náměstí. Kolem radnice postávali příslušníci VB, na lavičkách posedávalo pár kamarádů, jinak nikde ani noha. Mládež z našeho kostela rozhodla, že na věž vyvěsí československou vlajku. Vyvěsili, ale okamžitě pro ně přijela policie. Za rok to bylo už lepší. Zase na náměstí. Potkali jsme pár známých, ale zůstávali za rohem v bočních ulicích, báli se. Začala studentská okupační stávka. My Olomoučané jsme jim půjčili psací stroj, spacáky, pekli jsme jim buchty, vařili guláše, psaly se letáky a nejvíc jich viselo na Svobodné ohradě. Víte ještě, kde to bylo?

L. a já jsme všechno prožívali střídavě venku a doma. Doma – zapnutá rádia, abychom slyšeli, co říká

Svobodka, co náš Rozhlas a TV, jestli se to nějak dává do pohybu. Potřebovali jsme každý aspoň tři hlavy.

S námi doma byl jen nejmladší syneček, byl zrovna v 1. třídě. Bylo mi ho líto, když každý den s námi stál na náměstí v davu a v mrazu, a viděl jen břicha kolem stojících. Ale brzy si poradil – vybral si místo přímo u morového sloupu, u řečníků. Ti nejdříve jen křičeli, pak si sehnali vodácký megafon. Později, se ke studentům přidali herci, na náměstí natáhli z divadla prodlužovaky a dodali mikrofon. A ta spousta akcí, to snad nezažili nikde v republice!

Režim se změnil, jak jsme všichni věřili, k lepšímu. Po 25 letech mě propustili z tiskárny. Těšila jsem se na pohodové léto na zahradě, ale během 5 dní jsem měla novou práci. V novinách. O tom se mi jen snilo. Později jsem pracovala jako PR v Charitě a psala do různých novin a časopisů. Děti absolvovaly školy, našly si práci, založily rodiny. Čas běžel. Přišla vnoučata, dnes mám těch nádherných praděti různé velikosti a věku osm. Také mi zemřela maminka... a přišla jsem o manžela. Snad je šťastný.

Když tak o všem přemýšlím, nebylo to vždy lehké. Musela jsem se vyrovnávat s depresi. Často jsem pochybovala, jestli má ještě smysl existovat, když už mě vlastně nikdo na nic nepotřebuje. Nedávno jsme se rozloučili s dobrým kamarádem, který nevydržel žít. Uvědomila jsem si, že to bych nemohla lidem kolem sebe udělat, mám je moc ráda. A tak jsem tady dál a vděčná za všechno. Bylo to krásné...

No jo a kouřím. Nejsem na to pyšná. K jednomu ze svých kuřáckých období jsem se dostala právě v Den boje proti kouření.

Pracovala jsem tehdy v regionálních novinách na přílohových stránkách a Den bez tabáku byl dobrým tématem. Vydala jsem se do protikuřácké poradny pohovořit s vedoucí lékařkou. Byla milá, ochotná, příjemná, nejen že jsme spolu důkladně probraly téma kouření, ale byla jsem i u několika návštěv. Tehdy to byla skupina studentů gymnázia, která požádala o pomoc poradny. V ordinaci jsem strávila celé dopoledne. Podél stěn se vršily krabičky s odvykacími pilulkami a jinými prostředky proti kouření, k tomu rozhovory lékařky s kuřáky, co přišli bojovat se závislostí...

Když jsem se vrátila do redakce, požádala jsem kolegyně kuřáky, aby mi, proboha, po tom boji s tabákem dali cigaretu.

Pak jsem pár let nekouřila. Teď jsem v důchodu a kouřím. Spadla jsem do toho při zvětšujících se rodinných problémech. A nejde přestat, ale snažím se. Už jsem dva dny nekouřila :o).

DÁRCI KRVE DOSTALI MEDAILE ZA 40 ODBĚRŮ

Zlaté medaile profesora Jana Jánského za čtyřicet odběrů krve převzali v půli června dárce z celého regionu. Slavnostní akt proběhl v Rytířské síni olomoucké radnice.

„Děti obvykle čtyřicítku přepočítávají na dvě velké zmrzliny, dospělí na jeden chléb a několik rohlíků. Vy, dárce krve, dáváte tomuto číslu hodnotu, kterou na peníze přepočítat nelze. Chci vám poděkovat za to, že tu jste a že díky vám tu jsou tisíce jiných,“ řekl během slavnosti první náměstek hejtmana Olomouckého kraje Jiří Zemánek. Olomoucký kraj dárcovství krve dlouhodobě podporuje – letos prostřednictvím příspěvku ve výši 300 tisíc korun pro Český červený kříž v Olomouci.

„Každý z nás se může v průběhu svého života dostat do situace, v níž bude záchrana zdraví jeho samotného nebo někoho z blízkých záviset na poskytnutí nejcennější tekutiny – lidské krve. Jsem proto rád, že se stále daří nacházet ty, kteří pravidelně podstupují odběry a zachraňují tak životy jiných,“ uvedl třetí náměstek hejtmana Dalibor Horák.

Z peněz od hejtmanství jsou hrazeny také kurzy první pomoci pro profesionální záchranáře a veřejnost. **(red)**

V Rytířské síni olomoucké radnice se předávaly medaile dárcům krve. Foto: OLK

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom touto cestou poděkovat KRS Olomouckého kraje, především pak paní Mileně Hesové za krásný týden od 11.6. do 16.6.2018. Tento týden jsme doslova prožili v Domašově nad Bystřicí na Krajské táborové škole v přírodě. Dopoledne bylo vždy věnováno vzdělání (policie, hasiči, záchranná služba, seniorské cestování), odpoledne Sportovní turnaje, kreativní dílny a večer zábava (například bingo, cimbálová muzika, estráda, večerní táborák, stezka odvahy, karnevalový rej masek). Výborná byla také Jóga, a to dechové cvičení i obličejová gymnastika. Také jsme byli na celodenním výletě – hrad Mosznoj v Opolském vojvodství v Polsku. Paní Hesová zvládla přímo bravurně okolo 100 seniorů. Řešila vše s úsměvem a snažila se všem vyhovět. Paní Hesová, díky

Za účastníky Klubu seniorů Těšetice
Vlasta Navrátilová

KRAJ SI POŘÍDIL PRVNÍ ELEKTROMOBIL. JE TO VOLKSWAGEN

Historicky první elektromobil je již součástí vozového parku Krajského úřadu Olomouckého kraje. Tmavě šedý volkswagen poslouží zaměstnancům kraje při cestách na jednání nebo k vyřizování jiné pracovní agendy. Dojezd vozu bohatě vystačí na celý region a zvládne i cestu do zahraničí.

„V elektromobilech je budoucnost. Úřad díky této moderní technologii získá nejen vůz, který je výrazně šetrnější k životnímu prostředí, ale ušetří také na nákladech za palivo,“ řekl hejtmán Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk. Na auto za 751 tisíc korun získalo hejtmanství více než

dvou set tisícovou dotaci ze Státního fondu životního prostředí. Vůz na úřad dorazil v půli června.

„Vozidlo se zatím bude pohybovat v okruhu do zhruba sto padesáti kilometrů od Olomouce. S postupným rozšiřováním dobíjecích stanic ale bude moci vyrazit i na delší cestu. Po ukončení jízdy ho nabijeme v krajských garážích,“ uvedl náměstek hejtmana pro regionální rozvoj Pavel Šoltys.

Zakázku na dodávku elektromobilu získala firma, která nabídla nejnižší cenu. V budoucnu se má počet elektromobilů ve vozovém parku kraje navýšit. **(red)**

LETOŠNÍ KRAJSKOU VESNICÍ JE ŠUMVALD

Olomoucký kraj rozdal ocenění v soutěži Vesnice roku. Letos uspěla obec Šumvald, která tak získala prémii tři sta tisíc korun.

„Do soutěže jsme se přihlásili poprvé. Je to vítězství všech našich občanů, kteří se maximálně podílí na životě v obci,“ neskrýval radost z vítězství starosta Šumvaldu Josef Šenk. Kromě Zlaté stuhý za vítězství v krajském kole soutěže se Šumvaldští mohou těšit také na odměnu od hejtmanství v podobě tří set tisíc korun. Druhý Běloutín získá dvě stě tisíc a Svěsedlice, které obsadily třetí příčku, pak sto tisíc korun. Šumvald leží v severní části Hornomoravského úvalu na Uničovsku. Vesnici a její místní část Břevenec obývá více než šestnáct set lidí. Mají tu několik kulturních památek, velký rybník a za sebou investice do oprav školy nebo veřejných prostranství. Obec Šumvald se teď navíc může pyšnit titulem Vesnice Olomouckého kraje roku 2018.

„Za sedmnáct let svého trvání si tato soutěž vydobyla místo mezi významnými akcemi Olomouckého kraje. Letos se do ní přihlásilo jedenáct obcí. Všechny se měly čím pochlubit a vybrat tu nejlepší bylo velmi těžké,“ řekl náměstek hejtmana pro regionální rozvoj Pavel Šoltys.

Oranžovou stuhou za spolupráci obce a zemědělského subjektu byla oceněna obec Býškovice, modrou stuhu za společenský život získaly Troubky.

„Všechny obce, které se do soutěže o vesnici roku zapojily, si zaslouží

uznání. Chtěl bych, aby byly inspirací pro ostatní. V kraji není žádná vesnice, jež by něčím nebyla zajímavá a kde by nežili lidé, kteří s nadšením pracují ve prospěch všech. A právě takové budeme do dalšího ročníku soutěže znovu potřebovat, uvedl hejtmán Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk.

Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola soutěže a předání Zlaté stuhý proběhne ve vítězné obci koncem července. Šumvald se navíc zúčastní celostátního kola, jehož výsledky budou oznámeny 15. září na Jarmarku venkova v Luhačovicích.

(red)

Výsledky krajského kola soutěže Vesnice roku 2018:

OCENĚNÍ KOMISE

Lipová – za promyšlené vytváření dobrého místa pro život

ZLATÁ CIHLA Z PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Bludov – kategorie B – obnova, či rekonstrukce staveb venkovské zástavby (objekt „Měšťanky“)

CENY SE SPECIÁLNÍM FINANČNÍM OCENĚNÍM OK (50 000 KORUN/OBEC)

Dobrochov – cena naděje pro živý venkov – za vytváření venkovské pospolitosti a spolupráci se sousedními obcemi

Hlásnice – ocenění za návrat k historickému rázu krajiny a otevřenosti obce světu

Hlušovice – ocenění za aktivní vytváření podmínek pro život a dynamický rozvoj obce

Babice – ocenění za příkladnou spolupráci s místními spolky, s mikroregionem a MAS

STUHY (FINANČNÍ OCENĚNÍ MMR)

Býškovice – Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu

Troubky – Modrá stuha za společenský život

I.–III. MÍSTO (FINANČNÍ OCENĚNÍ OK VE VÝŠI 600 TISÍC KORUN)

Svěsedlice – III. místo (100 tisíc korun)

Běloutín – II. místo (200 tisíc korun)

Šumvald – I. místo a Zlatá stuha za vítězství v krajském kole soutěže (300 tisíc korun)

OLOMOUČANÉ VLONI VZORNĚ RECYKLOVALI ELEKTROSPOTŘEBIČE

Olomoučané odevzdali vloni k recyklaci 170 366 kilogramů starých elektrospotřebičů a výrazně tím ulevili životnímu prostředí. Vyplývá to z certifikátu, který statutární město Olomouc obdrželo od odpadové společnosti Asekol.

„Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti Asekol můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektra ušetřili ekosystém Země. A také přesně víme, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu,“ uvedl náměstek primátora Aleš Jakubec.

Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti Asekol s níž Olomouc dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování vyplývá, že lidé v Olomouci v loňském roce vyřadili 170 366 kilogramů elektra. Tím podle odborného přepočtu uspořili 2258 MWh elektřiny, 129 524 litrů ropy, 9857 kubíků vody a téměř 80 tun primárních surovin. „Navíc jsme snížili v ekvivalentu emise skleníkových plynů o 464 tun a produkci nebezpečných odpadů o 2047 tun,“ dodal náměstek Jakubec.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Například recyklace stovky běžných televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na čtyři roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy.

Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání deseti vysloužilých monitorů ušetří spotřebu

energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých pěti let.

V současné chvíli mají Češi prostřednictvím sběrné sítě společnosti Asekol k dispozici více než 16 tisíc sběrných míst. To je pětikrát více než například v ekologicky vyspělém Rakousku. Sběrný dvůr je již v každé středně velké obci. Zároveň ulice a separační stání jsou doplněny o červené kontejnery na drobné elektro.

Každý, kdo má zájem třídit vysloužilé elektro, si může najít nejbližší sběrné místo na www.sberne-dvory.cz nebo na www.cervenekontejnery.cz (red)

ROŠTA KUČAŘ VYDÁVÁ DALŠÍ KNIHU. JEŠTĚ PRÝ ŽIJE.

Na konci loňského léta vyšla již třetí kniha autorské dvojice Rostislav Kuchař a Zita Chalupová s názvem Ještě žiju. Opět ji vydalo olomoucké nakladatelství Burian a Tichák. Po knihách Papíry na hlavu a Uklízeč a ředitel jsou to třetí příběhy ze života zdravotně postižených. Navíc se čtenáři dozvědí, že Rošťa prodělal zánět srdečního svalu, který skončil operací a kardiostimulátorem. Ovšem i ten je v Roštových příhodách zdrojem mnoha legračních situací. Knihu doprovázejí podobně jako dva předchozí svazky ilustrace výtvarníka a grafika Víta Stanovského. „Jsem moc rád, že se podařilo knihu napsat a vyrobit.

Navzdory tomu, že se tentokrát nakladatelství nesehnalo mnoho inzerentů. Hlavně politici se moc nepochlápili. Mnozí slibovali, a nakonec – skutek utek. Ostatně, čtenáři to uvidí na posledních stránkách, kde jsou inzeráty uveřejněny. Moc chci za podporu poděkovat olomouckému primátorovi Antonínu Staňkovi a Straně svobodných. Ale zpátky ke knížce: myslím, že tato naše třetí kniha je ze všech tří nejlepší,“ svěřil se Rošťa Kuchař.

V prosinci knihu na olomouckých vánočních trzích pokřtil primátor Statutárního města Olomouce Antonín Staněk, který také převzal nad knihou a jejím uvedením záštitu. (red)

ŠTÍTKY NA MĚSTSKÝCH SLOUPECH VYUŽIJETE V NOUZI

Každý z více než deseti tisíc sloupů ve vlastnictví města má už dnes vlastní štítek žluté barvy s unikátním číslem, které určuje jeho přesnou polohu. „Štítky slouží jako takzvané body záchrany neboli Emergency point a znamenají velkou pomoc pro jednotlivé složky Integrovaného záchranného systému i pro osoby v tísní. Díky tomuto systému je možné rychle a přesně lokalizovat, kde se osoba v tísní nachází,“ objasňuje náměstek primátora Martin Major. Systém lze ale využít i jako orientační pomůcku pro turisty, čemuž napomáhá jednoduchá internetová mapa s lokalizací označených sloupů.

Princip je jednoduchý. Pokud se někdo stane účastníkem nebo svědkem nehody, či z nějakého jiného závažného důvodu bude potřebovat rychlou pomoc, zavolá na linku tísňového volání 112 (případně hasiče 150, záchrannou službu 155, či policii ČR 158). Po sdělení čísla nejbližšího sloupu veřejného osvětlení operátor podle digitální mapy přesně určí polohu místa, kde se volající nachází.

„Velkým přínosem budou štítky také pro návštěvníky města Olomouce, kteří se zde hůře orientují. Pokud by se naneštěstí návštěvník, ať už české či cizí národnosti, dostal do tísňové situace a potřeboval rychlou pomoc, nahlásí na tísňovou linku číslo uvedené na nejbližším sloupu veřejného osvětlení a to případně i v anglickém jazyce. Díky přesné lokalizaci může záchranná složka dorazit na místo potřeby v mnohem kratším čase,“ vysvětluje další funkce systému Martin Major.

Štítky navíc plní i další užitečné funkce. Chce-li někdo nahlásit poruchu osvětlení nebo jiný nedostatek v místě, kde se štítek nachází, stačí místo lokalizovat pomocí uvedeného čísla. Pracovníci odboru ochrany navíc připravili veřejně přístupnou mapu s lokalizací štítků, kde si každý sám, může vyhledat konkrétní sloup a jeho přesnou lokalizaci. „Umím si představit, že tato funkce může

Pokud se ocitnete v nouzi, mohou vám pomoci údaje umístěné na sloupech. Stačí je nadiktovat do telefonu. Foto: MMOL

být užitečná v případě, že se ztratí či zabloudí malé dítě, které do telefonu rodičům neumí říci, kde se nachází, ale již umí přečíst číslo na sloupu veřejného osvětlení. Rodiče tak pomocí této mapy mohou vyhledat přesné místo, kde své dítě naleznou,“ doplnil Major. Podobně tak s mapou mohou pracovat i turistické agentury, hotely či jiné turistické organizace, které tak mohou pomáhat svým klientům s orientací ve městě.

Mapu, kterou naleznete na adrese <http://ochranaobyvatel.olomouc.eu/uvod/mapy/mapa-poulicni-osvetleni>, může veřejnost samozřejmě využívat bez omezení. Podkladem při hledání je klasická mapa či ortofotomapa.

OLOMOUCKÉ NÁMĚSTÍ ZDOBÍ KVĚTINY Z FLORY

Květinový otisk Flory v rámci Ozeleňení města a u příležitosti jubileí olomouckého výstaviště i našeho státu zvelebují nyní i historické jádro města Olomouce. Deset mobilních nádob ve tvaru pyramid osázených sezónními květinami již zdobí prostory Horního náměstí a spojnice mezi oběma náměstími je oživena čtrnácti kusy květinových závěsných mís na sloupech veřejného osvětlení. Pokud počasí dovolí, budou zde květiny ponechány až do konce sezony. (red)

Foto: Výstaviště Flora Olomouc

VLÁDA ŘEŠILA V OLOMOUCKÉM KRAJI DOPRAVU, SUCHO I KŮROVCE

Na výjezdní zasedání přijela ve středu 20. června do Olomouckého kraje vláda v čele s premiérem Andrejem Babišem. Ministři se dopoledne setkali s krajskými radními a se starosty sto třiceti měst a vesnic. Společně řešili nejpalčivější problémy, které kraj trápí. „Chceme, aby se na rozvoji regionu podílel také stát a jeho ministerstva. Před časem jsme rozeslali dotazníky, ve kterých se mohli starostové vyjádřit k tomu, co je nejvíce trápí a na jaké projekty jim chybí peníze. Jejich požadavkům jsme pak přizpůsobili krajské dotace a teď jsme je navíc předali také vládě,“ řekl hejtman Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk.

Obce ve zmiňovaném průzkumu požadovaly šestatřicet miliard korun na desítky různých projektů. Vůbec nejčastěji upozorňovaly na špatný stav infrastruktury a chybějící rychlostní silnice. „Dotazníkové šetření Olomouckého kraje je pro nás cenným zdrojem informací. Jeho výsledky zahrneme do našeho desetiletého investičního plánu. Podle mě je pro region stěžejní dostavba dálnice D1, která uleví Přerovu i okolním obcím,“ uvedl během setkání s hejtmánem premiér Andrej Babiš.

Starostové se zajímali také o opatření, která ministerstva životního prostředí a zemědělství připravují v souvislosti se suchem, jež v posledních letech Olomoucký kraj sužuje. Řeč byla i o kůrovcové kalamitě. „Nejdůležitějším úkolem při boji s kůrovcem je co nejrychleji nalézt, vytěžit a asanovat napadené stromy a zajistit k tomu dostatek pracovních sil. Budeme muset také najít skladovací prostory pro uložení vytěženého dřeva,“ informoval o zamýšleném postupu státu ministr zemědělství Jiří Milek.

Odpoledne premiér navštívil letiště v Bochoři u Přerova, kde má vzniknout strategická průmyslová zóna a zamířil také do Muzea umění v Olomouci, které plánuje stavbu Středoevropského fóra. Ve fakultní nemocnici pak diskutoval o investici do oprav jednoho z nejstarších pavilónů.

Jednotliví ministři měli v Olomouckém kraji vlastní program, který souvisel s jejich resortním zaměřením. Navštívili například Litovelské Pomoraví, krajské ředitelství hasičského záchranného sboru, místo plánované východní tangenty v Olomouci nebo šternberskou nemocnici či vědeckou knihovnu. (red)

PREMIÉR POKLEPAL VEDENÍ FAKULTNÍ NEMOCNICE PO ZÁDECH

Krátkou prohlídku areálu a bezmála hodinovou besedu se zaměstnanci stihl během návštěvy Fakultní nemocnice Olomouc premiér Andrej Babiš, jehož během červnové návštěvy kraje doprovázeli další členové vlády a představitelé Olomouckého kraje. Hlavním cílem setkání s vedením nemocnice v čele s ředitelem Romanem Havlíkem přitom byla podpora rekonstrukce budovy Františka Josefa, která čeká na uskutečnění již deset let. Jak předseda vlády, tak ministr zdravotnictví Adam Vojtěch vyjádřili projektu podporu.

„Dostavbu a rekonstrukci nejstaršího objektu v areálu vnímáme jako klíčovou investici z hlediska dalšího rozvoje a funkčnosti naší nemocnice. Projekt nám umožní soustředit pod jednu střechu chirurgické obory. Počítáme s tím, že v opravené budově propojené s chirurgickým monoblokem najdou společné sídlo traumatologie, porodnice s gynekologií a novorozeneckým oddělením, ortopedie, neurochirurgie a neurologie,“ uvedl ředitel FN Olomouc Roman Havlík.

Projekt je připravený již od roku 2008. Nemocnice proto postupně stěhuje jednotlivá pracoviště z nevyhovujících prostor jinam. Nyní v objektu sídlí jen oddělení geriatrie,

kteří se navíc v září přestěhují do nových prostor v dokončované novostavbě II. interní kliniky – gastroenterologie a geriatrie. „Rekonstrukce budovy Františka Josefa figuruje i mezi strategickými investicemi české vlády,“ připomněl ředitel největšího zdravotnického zařízení v Olomouckém kraji. „Je samozřejmě důležité dobře zaplatit personál, ale musíme také nemocnici rozvíjet. A rekonstrukce budovy Františka Josefa je příkladem takového rozvojového projektu. Budu jej samozřejmě podporovat,“ ubezpečil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

Po krátké prohlídce budovy z roku 1896 zamířila delegace do kaple na neurologické klinice, kde se zaměstnanci nemocnice diskutovali o aktuálních problémech ve zdravotnictví. Premiér Babiš v úvodu ocenil pozitivní přístup vedení FN Olomouc. „Pan ředitel je stále plný energie, nápadů a plánů a jako jeden z mála si na nic nestěžuje,“ podotkl s úsměvem předseda vlády. Během následující besedy došlo na několik témat, mj. projekt DRG Restart, příplatky za směnnost až po odměňování sanitářů a ošetřovatelů. „Příplatek za směnu se pro sestry od nového roku zvýší o pět tisíc korun, pro sanitáře a ošetřovatele pak o dva tisíce korun,“ přislíbil Vojtěch. (red)

HLEDAJÍ SE ČTECÍ BABIČKY A DĚDEČCI

Obecně prospěšná společnost Mezi námi, zabývající se mezigeneračními vztahy, hledá ve spolupráci s Rodinným centrem Heřmánek seniory dobrovolníky pro program „Přečti“. Program je zaměřen na pravidelné čtení v mateřských školách. Přivádí do školek čtecí babičky a dědečky, kteří děti jednou týdně zavedou do říše fantazie a skrze vzájemný kontakt a předčítání jim pomohou rozvíjet slovní zásobu, schopnost soustředit, smysl pro stylistiku, představivost i emoční inteligenci. Senioři ze sebe předávají klid a rozvahu a na oplátku mohou od dětí načerpat energii a dobrou náladu z nefalšované dětské upřímnosti a radosti.

Víte o někom, kdo by byl skvělá pohádková babička nebo dědeček, předejte kontakty!

Propojte se s námi prostřednictvím e-mailové adresy: rc-hermanek@seznam.cz

Čtení probíhá pravidelně jednou týdně 20–30 minut v předem domluvených mateřských školách a časech. Například v mateřských školách, které jsou v blízkosti bydliště čtecích babiček, či dědečků, ve školkách kam chodí jejich vnoučata, či děti přátel atd. Kromě pravidelného čtení jsou plánována také dobrovolná setkávání Klubu pohádkových čtecích babiček a dědečků, která se

budou konat v prostorách Rodinného centra Heřmánek v městské části Olomouc-Holice. Cílem těchto setkání by měla být neformální výměna zážitků a zkušeností, vzájemné čerpání motivace, zajímavé přednášky atd. Zaujala vás tato výzva? Ozvěte se nám! (red)

**Koordinátorka programu: Mgr. Hana Klicperová,
e-mail: rc-hermanek@seznam.cz, tel.: 777 007 279
Najdete nás: RC Heřmánek, Náves Svobody 41,
Olomouc-Holice, budova pošty; bus 12, 19**

CO NABÍZÍ MORAVSKÉ DIVADELNÍ LÉTO? CYRANO

Letošní divadelní sezona skončila, ta nová odstartuje až v září. S herci Moravského divadla Olomouc se však můžete setkat i o prázdninách. A to přímo na scéně pod širým nebem. V pátek 24. srpna totiž startuje druhý ročník festivalu Moravské divadelní léto. Během pěti dnů nabídne inscenaci Cyrano z Bergeracu, jubilejní sté uvedení Sluhy dvou pánů i hrdiny kresleného seriálu Jaroslava Foglara Rychlé šípy.

Festival Moravské divadelní léto navázal na přehlídku Olomoucké divadelní prázdniny, kterou Moravské divadlo pořádalo od roku 2010 do roku 2015. „Loňský úspěch „znovuoživeného“ letního divadelního festivalu prokázal, že naše rozhodnutí bylo správné a pro kulturní veřejnost Olomouckého kraje přínosné. Proto i letos zveme diváky do atraktivních lokalit v Olomouci a okolí, kde pod letním nebem představíme několik úspěšných titulů z našeho repertoáru. Přejme si jen, aby již tradiční přízeň diváckou doprovázela i přízeň počasí,“ uvedl za pořádající Moravského divadlo ředitel Pavel Hekela. Přehlídka začne v pátek 24. srpna uvedením populárního muzikálu Noc na Karlštejně v prostorách

Fortu Křelov. Inscenace v režii Dagmar Hlubkové je v repertoáru Moravského divadla již šest let a dočkala se open air uvedení na Horním náměstí v Olomouci i v areálu šternberského hradu. „Od začátku jsem počítal s tím, že tento titul bude mít úspěch a setká se s velkým zájmem publika. Vycházel jsem z úspěšnosti filmové verze a úžasného hudebního zpracování. Popularita naší inscenace je dána také svěží režii a výbornými hereckými a pěveckými výkony,“ uvedl umělecký šéf souboru opery a operety Miloslav Oswald. Autor hudebního nastudování Petr Šumník byl u obou zmíněných uvedení Noci na Karlštejně pod širým nebem. Premiéru pod širým nebem zažije v sobotu 25. srpna inscenace Cyrano z Bergeracu.

A můžeme se těšit hned na několik překvapení. „V podstatě je třeba inscenaci kompletně upravit pro daný prostor a počítáme tak s vydatnou pomocí choreografa bojových scén Petra Nůska. Mohu zatím prozradit jenom tolik, že v Křelově se bude během představení střílet z děla,“ upozornil umělecký šéf činohry Roman Vencel, který společně s Michaelou Doleželovou inscenaci

RANA, MUZIKÁL I STÉHO SLUHU DVOU PÁNŮ

režíroval. V neděli 26. srpna se festivalový program přesune do amfiteátru Korunní pevnůstky v Olomouci, kde oslaví sté uvedení populární komedie Sluha dvou pánů. „Chceme tuhle událost sdílet s co největším počtem diváků, protože Sluha se tak stane divácky neúspěšnějším titulem v celé historii olomoucké činohry! Už to, že odehrajeme představení pod širým nebem, je dost velká specialita a vyžádá si to spoustu změn. Ale překvapení bude samozřejmě víc. V roli Beatrice Rasponi se představí Tereza Richtrová, která tuto roli nazkoušela jako úplně první před pěti lety a několik sezon už ji nehraje. Také s kolegou Honzou Toupalíkem jsme vymysleli pár „specialit“, no a možná se z dalekého Bulharska přijede podívat i pan režisér Nikolaj Penev,“ sdělil představitel hlavní role Roman Vencel. Hostem Moravského divadelního léta bude soubor Slovákckého divadla z Uherského Hradiště, které v pondělí 27. srpna přiveze na Korunní pevnůstku inscenaci Rychlé šípy – titul s úspěchem uváděný už od roku 2000! Inscenaci režíroval Robert Bellan, jenž před dvěma lety spolupracoval s olomouckou činohrou na černé komedii Poručík z Inishmoru. Letošní přehlídku uzavře v úterý 28. srpna repríza inscenace Cyrano

z Bergeracu. Všechna festivalová představení budou začínat ve 20 hodin.

Vstupenky na jednotlivá představení lze zakoupit v pokladně Moravského divadla. Během letních prázdnin, kdy bude divadelní budova uzavřená, lze lístky zakoupit v informačním centru v podloubí olomoucké radnice, případně on-line na webu Moravského divadla. Amfiteátr v areálu Korunní pevnůstky pojme až 600 návštěvníků, v Křelově je více než 400 míst k sezení.

FORT KŘELOV

24. 8., 20:00 Noc na Karlštejně

25. 8., 20:00 Cyrano z Bergeracu

KORUNNÍ PEVNŮSTKA

26. 8., 20:00 Sluha dvou pánů

27. 8., 20:00 Rychlé šípy

(Slovákcké divadlo Uherské Hradiště)

28. 8., 20:00 Cyrano z Bergeracu

KLUB PŘEDSTAVUJE VÝZNAMNÉ SPORTOVCE

Klub aktivních důchodců v České Vsi odstartoval dne 11.5. projekt, jehož cílem je představení významných osobností z oblasti sportu z Jesenicka nejen seniorům, ale i ostatní veřejnosti. Pozvání přijal šéftrenér národního družstva sjezdařů a účastník XXIII. Zimních olympijských her v Pchjongčchangu Marek Schromm, dále senior Karel Hradil, reprezentant ČSSR v trojskoku v letech 1977–1979 a Jiří Šolar, který získal zlatou medaili v hodu diskem v Halovém mistrovství Evropy veteránů v Madridu ve dnech 19. – 24. 3. 2018 v kategorii 60+.

Marie Hundáková Jeseník
Foto František Svačina, Česká Ves

SENIORI VYSTOUPILI NA ZLATÝ CHLUM

Klub turistů seniorů v Jeseníku uspořádal 5. května 2. ročník Májového výstupu na Zlatý Chlum. Hlavní start hvězdového výstupu byl na Masarykově náměstí v Jeseníku, ale i z Rejvízu, České Vsi a Mýtinky. Účastníci výstupu, kteří startovali z Masarykova náměstí, se zařadili podle stupně obtížnosti výstupu do tří skupin. Každou skupinu vedla zkušená členka Klubu turistů, účastníkům zpestřila výstup povídáním o pramenech a jiných zajímavostech na trase. Na této dominantě našeho malebného městečka, která se nachází ve výšce 875 m. n. m. se sešlo víc jak 200 účastníků – nejen z Jeseníku, ale i Bruntálu, Olomouce, Šumperka, Vsetína, Zlatých Hor, Hranic na Moravě i polští turisté z Glucholaz. Za turistický výkon byl každý účastník odměněn pamětním listem a chlebem se výbornou škvarkovou pomazánkou ze

Selské pekárny Jeseník. Po té si mohli turisté opéct burty a navštívit 26 m vysokou kamennou rozhlednu. Nálada byla skvělá, počasí nám přálo, byl to krásně prožitý den.

Marie Hundáková, foto Jana Šimková

VU3V PŘI ZŠ DOLOPLAZY BILANCOVALA SEMESTR

V květnu skončila pro studenty VU3V ZŠ Doloplazy možnost dokončit všechny zkušební testy, závěrečný test a zakončit tím letní semestr. To se podařilo 99 % studentů. Mnozí si oddechli a začali se více věnovat svým rodinám a zahrádkám. Mnozí však ani poté nezaháleli.

„Krajská rada seniorů Olomouckého kraje totiž uspořádala v květnu třetí ročník sportovních her seniorů, kterých se studenti naší VU3V také účastnili. Tentokrát v rekordním počtu. Sestavili jsme 3 soutěžní družstva a v konkurenci cca 40 týmů doloplazské družstvo získalo celkově skvělé 5. místo. Byl to slibný začátek a bezvadná příprava na celostátní seniorské hry v Praze pořádané bývalým mistrem světa a Evropy v aerobiku Davidem Hufem a organizací Buď fit seniore,“ uvedl Jaromír Navrátil ze ZŠ Doloplazy. V konkurenci cca 400 účastníků z celé ČR zástupci akademické obce z doloplazské i olomoucké skupiny vybojovali ve svých věkových kategoriích 7 zlatých, 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili (**zlaté:**

V. Mádrová – Nordicwalking, J. Zlámalová – biatlon, S. Zavadil – NW, skok do dálky, V. Toman – slalom, skok do dálky, M. Palacková – slalom, **stříbro:** S. Zavadil – biatlon, M. Palacková – skok do dálky, **bronz:** V. Mádrová – slalom).

A kromě toho 6 studentů VU3V absolvovalo kurz „Jak psát Wikipedii“ ve kterém se seznámili se základy psaní v české verzi této celosvětové encyklopedie. „Koncem září opět zahájíme akademický rok. Zápis na přednášky (v Doloplazích na téma Hudební nástroje a druhé možné téma České dějiny v souvislostech II) proběhne 25. 9. od 14 hod. do 15.30 v ZŠ Doloplazy. Při Krajské radě seniorů zápis na přednášky České dějiny v souvislostech I bude 26. 9. od 15 hod. do 16.30 v budově KÚ – kongresový sál Olomouc. Zveme všechny nerozhodnuté a dosud váhající seniory k aktivnímu využití volných dnů. Další informace na stránkách www.zsdoloplazy.cz nebo www.e-senior.cz,“ doplnil Jaromír Navrátil. (red)

MILAN HEBELKA: SENIOR TAXI V OLOMOUCI CHYBÍ

Milan Hebelka, olomoucký rodák, je úspěšný podnikatel a místopředseda Okresní hospodářské komory. Hodně času tráví za volantem, přičemž se po letech zkušeností věnuje problematice dopravy a jejímu koncepčnímu řešení.

Přes dvacet let působíte ve folklórním spolku Hanácká dechovka. Jste rodilý Hanák?

Ano, narodil jsem se v Olomouci. Můj otec je původem z Bruchotína, takže k hanáckému folklóru jsem měl od malička velice blízko. Když začnou mluvit „po hanácku“, nestačím opětovně žasnout, jak je to krásné nářečí! Bohužel už ani já všemu nerozumím, ale i tak se snažím tento odkaz předávat i svým dětem. Od dětství se věnuji hudbě, zejména hře na tubu a tento koníček mne přivedl také ke krojované muzice. Jsem jedním ze zakladatelů a tím pádem dlouholetým členem spolku Hanácká dechovka Příkazanka. S tímto souborem jsem procestoval téměř celou Evropu a v hanáckých krojích jsme měli tu čest hrát například i v Evropském parlamentu ve Štrasburku i Bruselu. Pravidelně se také účastním setkání či pouti Hanáků. Tradice je nutno uchovat pro budoucí generace a udělám pro jejich udržování, co bude v mých silách.

Jste úspěšný podnikatel, máte přepravní společnost. Čím se zabýváte, koho vozíte?

Naše společnost Přeprava na letiště poskytuje osobní přepravu lidí nejen na letiště a z letiště, ale třeba na hory nebo do lázní. Poskytujeme profesionální služby. Mezi naše klienty patří soukromé osoby, firmy, sportovci, umělci, vědci a v neposlední řadě evropští politici. Také jsme vezli i celebrity světového formátu, např. hudební skupiny Status Quo nebo Deep Purple. Ale pro nás je celebritou každý zákazník.

Trávíte i Vy hodně času za volantem? Jak srovnáváte dopravní řešení v Olomouci s ostatními městy? Můžeme se někde inspirovat, něco změnit?

Za volantem trávím docela dost času, jak na českých silnicích, tak v zahraničí. Obecně lze říci, že Česká republika zaostává v budování kvalitní infrastruktury. To platí i ve městech. Každé město trápí zejména hustota dopravy a problémy s parkováním. Pro Olomouc by mohl být příkladem například Písek, kde funguje skvěle systém vyhledávání parkovacích míst pomocí mobilních telefonů. O koncepční řešení dopravy se zajímám dlouhodobě, možná i to mě přivedlo do hnutí spOLEčně, za které kandiduji v podzimních komunálních volbách. Chceme vybudovat odstavná parkoviště v okrajových částech města, tak aby návštěvníci mohli zaparkovat tam a následně využít např. MHD.

A co lidé, kteří využívají především MHD nebo chodí pěšky?

Je klíčové se na všechny dívat stejně. To znamená, že po městě se současně pohybují chodci, jezdí automobily i cyklisté. Všichni mají stejná práva. Cyklostezky i trasy pro pěší je nutné optimalizovat. Tyto trasy musí být přímé, souvislé, co nejkratší, pohodlné, bezbariérové a také atraktivní. Důležitá je také bezpečnost cyklistů i chodců – ta se může zvýšit již jen kvalitou chodníků či stezek, respektováním pěší zóny či bezbariérovými a osvětlenými přechody, omezením rychlosti, atd. Pro cestující MHD bude hnutí spOLEčně prosazovat kvalitní, kultivovaný, efektivní systém, který přepraví co nejvíce pasažérů a tím odlehčí individuální automobilové dopravě. Důležité je, aby se cestující cítili komfortně a bezpečně. Zasadíme se o vyšší kulturu cestování v MHD – chceme moderní, klimatizované, pohodlné a bezpečné vozy.

Jak byste upravit Olomouc pro přepravu seniorů?

Život seniorům můžou ulehčit např. bezbariérové vozy MHD. Důležitá je také větší bezpečnost řidičů a cestujících, např. nasazením asistentů v přepravě, kteří budou cestujícím pomáhat a současně budou k ruce řidičům pro případ řešení nenadálých situací, např. s podnapilými cestujícími. Současně provedeme revizi autobusových a tramvajových zastávek tak, aby byly bezpečnější a osazené lavičkami. Smysl vidíme i v zavedení tzv. senior taxi, které vozí seniory na úřady, či k doktorům za minimální poplatek. Provoz takové služby bude podporován příslušným magistrátem. Podobná služba funguje po celé ČR, např. v Prostějově, Jeseníku, či Přerově.

Foto: Dita Hromádková

SEZNAMKA PRO SENIORY

Žena 70 let hledá kamaráda/ku k setkávání na vlastní zahradě v Hranicích, ale také k povídání, výletům, návštěvám termálů, sportování – jízda na kole, plavání a nejružnější kulturní akce. E-mail: jarmila.buchtova@seznam.cz.

Ráda poznám sympatického nekuřáka ve věku 67–71/180, kultura – tanec, cestování, auto vítáno, příroda – zahrádka. Setkání napoví z okolí PR, KM. Odpověď SMS 603 965 590.

63/175 plnoštíhlá rozvedená hledá kamaráda se zájmem o kulturu, přírodu, plavání, cestování atd... (víc ústně), tel.: 731 445 014.

Jsem sám a rád bych to změnil, muž rozvedený, nekuřák, neholdující alkoholu 60/170/81 rád by našel příjemnou, hodnou partnerku do 60 let pro společnou cestu životem. OL, PR a okolí, není podmínkou. Invalidní důchod by překážkou nebyl. ŘP vítán, tel.: 608 026 394.

Hledám pro svou 86tiletou maminku společníci – důchodkyni na občasně (zhruba 1x týdně) cca hodinové procházky např. po olomouckých Smetanových sadech. Zn. „ve dvou je veseleji“. Tel.: 776 571 906.

Hledám kamaráda nebo kamarádku ve věku kolem 60 let ke krátkým výletům, posezení u kávičky či povídání po telefonu: 608 441 702.

Vdovec 73 letý, nekuřák, bydlící na venkově v domku hledá ženu za účelem soužití vzájemného. Nejlépe okolí Uničova. Tel.: 737 561 603.

Hledám kamarádku na kafičko a posezení, mám osmdesát let, jsem sportovec, rád jezdím na kole, nekuřák, vdovec. Tel.: 731 875 360.

Hledám lásku, přítele a pochopení v jednom. 58/160/SŠ plavovláska, plnoštíhlá, moc ráda pozná podnikavého, hodného sympatáka, nekuřáka se smyslem pro humor. Stále věřím na lásku. Také jsi ještě nepřestal doufat? Neboj

se a ozvi se. Dám ti srdce na dlani. Olomouc a okolí. Prosím SMS 773 279 854.

Sejdeme se a zažijeme společné příjemné chvíle? Samota je zlá a proto hledám pána mezi 73 až 76 lety, který by rád trávil volné chvíle se mnou. PV a okolí. Tel.: 607 511 757.

Hledám přítele, který by mě měl rád ze srdce. Hledám člověka, který by chtěl být můj kamarád. Také hledám důvod, proč se všechno mění. Asi hledám to, co už dávno není. Muže 69–73. Ženáci, neozývejte se. PV, OL, VY. Tel.: 736 666 171.

Muž 64/176 hledá ženu, která by ráda chodila na kávu a na procházku, která nechce jenom přežívat, ale žít. Přerov a okolí. Tel.: 702 997 441

71 letý hledá touto cestou vyrovnanou ženu, která nechce být sama. Dejme si šanci a zbytek života prožijme ve vzájemné opoře. Zájmy, příroda, výlety, kolo a vše, co je krásné. Osobní setkání u kávy napoví víc. Okolí PV, tel.: 603 350 635.

Žena vdova 67 let hledá muže z okolí Prostějova. Domácího kutila, auto vítáno. Záliby – kolo, příroda, chata, chalupa, cestování. Tel.: 733 523 324.

Rozvedená SŠ 64/172 štíhlé postavy a mladšího vzhledu by se ráda seznámila se sympatickým mužem do 65 let, nekuřákem, se zájmem o výlety, památky, historii, přírodu, kulturu. Přerov a okolí. Email: Helena.2008@seznam.cz

**Využijte služeb naší seznamky
a podejte si BEZPLATNĚ inzerát.**

Inzerát zašlete poštou na adresu: Moravský senior, z.s., Táboritů 237/1, Bělidla, 779 00 Olomouc nebo e-mailem: redakce@moravskysenior.cz / do předmětu uvést „Seznamka“

POZN: Zasláním inzerátu dáváte souhlas se zpracováním vašich osobních údajů pro účely zveřejnění těchto informací v rámci Seznamky.

Ad. SEZNÁMILI JSTE SE PŘES INZERÁT? MOJE ZKUŠENOST NENÍ POZITIVNÍ

Ráda se s Vámi podělím na téma „seznamování a sex“. Druhá strana mince seznamování na inzerát.

Přišla jsem o partnera před třemi lety. Najednou si nemáte s kým popovídat, chodit za kulturou, jezdit na výlety a chcete prožít ještě něco pěkného. Těch možností je opravdu málo a tak jsem zkusila internetovou seznamku. Bláhově jsem si myslela, že se můžu seznámit s člověkem v podobné situaci. Můj inzerát i s fotkou zněl „hledám přítele i kamaráda na trávení volných chvil“. Velice rychle se mi ozval muž se zněním svého inzerátu „hledám spřízněnou dušičku z nedostatku příležitostí seznámení na toulky přírodou“. Muž se prezentoval jako rozvedený, ve věku 63 let, bez fotky. Řeklo by se ideální pro seznámení. Domluvili jsme se na setkání, i když vzhledově nesplňoval moje očekávání, přesto jsme se stýkali asi 4 měsíce. Vzhledem k tomu, že uváděl svou pracovní vytíženost, byla naše setkání pouze víkendová. Chtěl se stěhovat do mé blízkosti, kupovat byt, plánoval společný život. Přestože již mám určitý věk, neočekávala jsem a nebyla připravená na situaci, která nastala. Sama se chovám upřímně a jsem důvěřivá a to očekávám i od protějšku.

Nestihla jsem se zamilovat, protože mi bylo divných hodně věcí. Zjistila jsem, že nejsem jediná, kterou navštěvuje, má založených několik profilů na internetových seznamkách a informace, které o sobě uváděl, nebyly pravdivé. Časem se ukázalo, že je ženatý, není mu 63 let, ale 70 let a vystupuje pod jiným příjmením. Jsou lidé, kteří našli partnera přes seznamku, sama některé znám, ale je tam většina podvodníků, kteří si neustále mění profil a jsou tam třeba 6 i více let. Je to o to smutnější, že jsou to lidé v seniorském věku. Neustále jsou v televizi upozornění na podvodné jednání na seznamkách, kdy hlavně ženy přijdou o velké peníze. Chci se proto s vámi podělit o zkušenost a o nástrahy, které na Vás mohou čekat při seznámení na inzerát, a věřte, že těch podvodných je víc, než by se zdálo.

Otázka – zda ještě v tomto věku existuje láska? I přes tyto špatné zkušenosti věřím, že láska existuje i v seniorském věku, ale musíte najít ten správný protějšek.

**(jméno autorky redakce zná,
ale na přání jej nezveřejňujeme)**

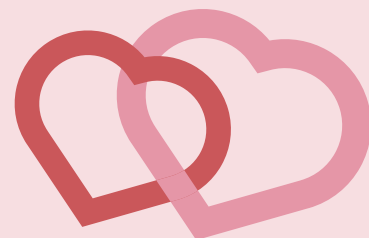

Ilustrační foto

**Seznámili jste se přes naši seznamku?
Pochlubte se svým příběhem!**

Napište nám na e-mail redakce@moravskysenior.cz a dejte příklad ostatním.

Moravský senior vám pomůže ke štěstí.

Vyluštěte tajenky a soutěžte o věcné ceny. Znění tajenek posílejte do 16. 8. na adresu Moravský senior, z. s., Táboritů 237/1, Olomouc, 779 00, nebo e-mailem na adresu office@moravskysenior.cz. Nezapomeňte uvést celou svoji adresu a telefonní číslo, abychom vás o výhře mohli informovat.

POMŮCKA: AY, DUTTON, ENTE, GRAD, KAI, PMA	ASI	1. DÍL TAJENKY	KOMERČNÍ BANKA ZKR.		HALUCINO- GENNÍ AMFETAMIN	POLO- DRAHOKAM	OTEC HOVOR.	ČÁST POSTROJE	LUDOLFOVO ČÍSLO	CITO- SLOVCE POCHOPENÍ HOVOR.		AEROSOL HOVOR.	OBLÁČEK	CHARAKTE- RISTICKÁ VLASTNOST	KLUB ČESKÝCH TURISTŮ ZKR.
KÓD BÝV. SLOVENSKÉ KORUNY				POHANA							JEHLIČNATÝ STROM				
NÁRODNÍ DIVADLO BRNO ZKR.				5. DÍL TAJENKY							EV. KONF. SPORTU				
FRANCOUZ- SKÉ MĚSTO			KARIBSKÝ STÁT						OLOUPIT						
			KACHNA NĚMECKY						SPZ PRAHY						
MARME- LÁDA					KAZ FILHARMO- NICKÝ ORCHESTR					VÝCHODO- ČESKÁ PŘEHRADA				3. DÍL TAJENKY	ŠEDIVÝ
	VYSOKÉ NA- PĚTÍ ZKR.			PÍSM. ŘECKÉ ABECEDY			OBRUBA				SEV. MUŽSKÉ JMÉNO				
	UROZENÁ PANÍ			INIC. HERCE MATONOHY							HOLUBÍ CITOSLOVCE				
ZNAČKA OBOUŽIVEL. AUTA							NÁDOBA U STUDNY					MYS INDONÉSIE			
											VAZAL				
OTÁZKA 6. PÁDU										INICIÁLY SPISOVA- TELE MERLEHO			JIHO- VÝCHOD ZKR.		
											NAŽIVU				
ZÁPOR			DOLY SLOVENSKY	MONGOLŠTÍ PASTEVCÍ						VEŠKERÝ					
BÝVALÁ ŠVÉDSKÁ HUDEBNÍ SKUPINA										SVAZ					OSUD
	NAROZEN ZKR.										AFRO- ASIAT	VĚDECKO- TECH. SPOL.			
	LYŽAŘSKÝ VLEK										DOPRAVNÍ PODNIK				
CIZOKRAJNÁ BOROVICE										SBOHEM FRANC.					
										SPORTOVNÍ KLUB ZKR.					
KYSELÁ POCHUTINA					INICIÁLY ZPĚVAČKY HAGEN	JEDNOTKA ROVINNÉHO ÚHLU		INICIÁLY SPISOVATE- LE LUSTIGA	ŽACÍ NÁSTROJ				KOMPAKTNÍ DISK ZKR.		
									4. DÍL TAJENKY				VEDOUČÍ HOVOR.		
MOJI			AKADEMICKÝ TITUL				KAN. ZPĚV. PAUL ???					TENISOVÝ ÚDER			
			EVROPSKÁ UNIE ZKR.				INIC. VÝTV. ČERNÉHO					INIC. HERCE LUKAVSKÉHO			
BOLEST ANGLICKY				ÚZKÁ ČÁST LÁHVE						SLABÝ VÍTR					
				VYROBENO ANGLICKY						HORSKÁ SLUŽBA ZKR.					
	VÝŠE NEŽ	SCHOPNOST			AČKOLIV			INICIÁLY HOUSLISTY HUDEČKA			LÉČEBNA DLOUHODOBĚ NEMOCNÝCH				SVIT
		ZASEDÁNÍ			TYP ANGLICKY			KOVAT			ZMATEK				
INICIÁLY LYŽAŘKY SUDOVÉ			A TAK DÁLE ZKR.				EGON ERWIN ???					DOBA V TAKTU			
			ČÁSTI VOZU SLOVENSKY				VESNICE					CITOSLOVCE KLEPNUTÍ			
KLADNÉ ELEKTRODY						NĚM. PŘED- LOŽKA OD				NECHŤ			ZVUK TROUBENÍ		
						ŘÍMSKÝCH 9				SLOVENSKÉ ZVRATNÉ ZÁJMENO			INIC. HOKEJ. ELIÁŠE		
2. DÍL TAJENKY									SOK						
ŽENSKÉ JMÉNO 8. 4.				VÝCHOD ANGLICKY					ODŘÍKÁNÍ						

POMŮCKA: AHO, IKE, RSM, SKET	ZDÁRNĚ SPLNIT	1. DÍL TAJENKY		KYSELÁ POCHUTINA	24 HODIN	INICIÁLY HEREČKY SKOŘEPOVÉ	ZNAČKA KEČUPŮ	NESROZU- MITELNĚ MLUVIT	INICIÁLY HEREČKY DEVÁTÉ	PROUD		NÁPLŇ LEDNÍČEK	CHODIT NA DOSTA- VENÍČKA	FINSKÝ SPISOVATEL JUHANI ???	TMEL
ZÁPADNÍ ČECHY ZKR.			LOMEM ODDĚLIT								SPOLEČEN- SKÝ PÁNSKÝ OBLEK				
CHEM. ZN. HELIA			4. DÍL TAJENKY TELEFON ZKR.												
TRN						INICIÁLY HERCE MORAVCE LIKÉRNÍK			DRAHOKAM TVOJE ŽEN. ROD						
ZPŮSOB DŽEZOVÉHO ZPĚVU					SEVERSKÉ MOŘE OTÁZKA 1. PÁDU					PSOHLAVEC INIC. BÝV. POL. RAŠÍNA				3. DÍL TAJENKY	CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO
ČÁST HLAVY			CHEM. ZN. VÁPNIKU JEDNOTKA NAPĚTÍ				DRUH PEPŘE				ŘEKA V JABLONCI VÝHRA V LOTERII				
ŘÍMSKÉ 2			PLAVIDLO Z KLÁD KRÁVA				VÁHA OBALU				OZNAČENÍ DÁLKOVÉ PŘEPRAVY VYSAVAČ				
TAHLE					moravský senior Magazín pro poutavé čtení a volný čas...					ZNAČKA MILILITRU			SLOVENSKÁ PŘEDLOŽKA ZE ZVUK HODIN		
	OBVAZOVÁ POTŘEBA ČÁST PRAHY 3									UHLOVODÍK SE ČTYŘMI UHLÍKY					
ŠPRÝM										KYSLIČNÍK					RAJSKÉ JABLKO
OBYVATEL EVROP. OSTROVA			CHEM. ZN. TANTALU	ZVOLÁNÍ TOREADORA							TOPINKA ČÁST CHRÁMU MPZ SAN MARINA				
DRUH OBLÍ										NEMNOHO PRVNÍ NOVINOVÁ SPOL. ZKR.					
ZNAČKA KILO- KALORIE					UHELNÉ SKLADY ZKR.	DRAMA KARLA ČAPKA	NATEKLÝ		PÓZA ROTAČNÍ						
OZNAČENÍ NAŠICH LETADEL			EVROPSKÁ MĚNA POŘADAČ SPISŮ					JINAM NÁŘEČ.					INIC. VÝTV. ČERNÉHO HLINÍKOVÁ FOLIE		
VE VYŠŠÍ POLOZE			NÁDOBA NA PIVO PRACOVNÍK U KRAV				TECH. SPRÁ- VA SLUŽEB ZVRATNÉ ZÁJMEMO				LIDOOOP ANGLICKY INIC. PĚVCE HAKENA				
	AMERICKÝ SERIÁL	INIC. SKLAD. DVOŘÁKA TVRDÉ TRO- PIC. DŘEVO			ZRZAVÁ ZMATEK					TRUP SLOVENSKÝ OTÁZKA 6. PÁDU					ROZPOČET ZASTAR.
LÍNÝ ČLOVĚK					ZELENINOVÝ POKRM PLOVOUCÍ KUS LEDU						TRÁPENÍ EVROPSKÁ UNIE ZKR.				
AMBI- VALENTNÍ							PŘEZDÍV. EI- SENHOWERA ZNAČKA DECITUNY				TLOUCI ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ ZKR.				
2. DÍL TAJENKY							MAJÍCÍ 2 ŘADY								
MPZ TUNISKA			ČESKÉ AEROLINIE ZKR.				SKUPINA SPORTOVČŮ				VYTRHÁVAT PLEVEL				

Řešení z minulého čísla: Co nám může udělat stáří, když jsme na ně dva? **Výherci z minulého čísla:** Jiřina Lázničková z Olomouce, Frantisek Krikl z Olomouce, Václav Fordey ze Šternberka

Hruška

maloobchodní síť

- největší tuzemský řetězec s potravinami
 - téměř 800 prodejen po celé ČR
 - slevy a akční zboží každý týden
- pravidelné spotřebitelské soutěže o hodnotné ceny
 - zboží s vlastní obchodní značkou

MO síť Hruška, jsme tu pro Vás.